

ZDISLAVA

Ukaž mi své cesty, Hospodine,
a pouč mě o svých stezkách.
Ved' mě ve své pravdě a uč mě,
neboť ty jsi Bůh, můj spasitel.

(Žl 25)

Foto: Filip Landa

OBSAH

Úvodník Úvodní slovo	3
Rozhovor Kdo je trvalý jáhen? Jáhenské svěcení Bc. Michala Olekšáka	4
Představujeme Premiéra českých katolíků Katolické dny v Regensburgu	8
Církevní stavby v diecézi S Radkem Rejškem za varhanami litoměřické diecéze	11
Zprávy Jaká byla letošní Noc kostelů? Krátké zprávy z diecéze	7 12
Napsali jste Msgr. František Demel Příspěvky čtenářů	15 16
Charita Ohlédnutí za loňskou povodní	18
Pozvánky Pozvánky, knižní nabídka Z díáře biskupa	20 22
Fotogalerie Dar papeže Františka	23

**Fotografie
na titulní straně
časopisu:**
Filip Landa

*Fotografie bez
uvezení autora
Jana Michálková
a Miroslav Zelenka*

ZDISLAVA

časopis litoměřické diecéze
srpen 2014 • 19. ročník • 5. číslo • 20 Kč

Panna Maria, naděje a útěcha pro putující Boží lid

Svatý otec Jan Pavel II. ve své encyklice Redemptoris mater v čl. 50 píše: „Závěr mariánského roku bude oslaven o svátku Nanebevzetí Panny Marie, aby bylo zdůrazněno velké znamení na nebi, o němž mluví Zjevení sv. Jana. Tímto způsobem chceme také splnit výzvu koncilu, který pohlíží na Marii jako na „znamení bezpečné naděje a útěchy pro putující Boží lid“.“ Tuto výzvu vyjadřuje koncil těmito slovy: „Ať všichni věřící přednášejí bez ustání své prosby Matce Boha a Matce lidí, aby ta, která svými modlitbami pomáhala prvotní církvi, též nyní – když je povýšena nad všechny anděly a svaté – ve společenství se všemi svatými se přimlouvala u svého Syna za církve až do doby, kdy všechny národy – ty, které se honosí jménem křesťanů, i ty, které ještě neznají svého Spasitele – se šťastně shromáždí v míru a souladu v jednom Božím lidu ke slávě Nejsvětější a nedílné Trojice.“

Co ztrpčuje odchod z tohoto světa a o blaženosti věčné? Především výčitky svědomí a hříchy ztrpčují smrt člověka, která je trestem za hříchy a sama v sobě je pro lidi bolestná, tím více však, čím je větší příchyllost ke světu. Maria však žila jen pro Boha a nelpěla ani na majetku ani na počtách, ale byla služebnicí Páně. Maria též byla bez hříchu, měla čisté svědomí. O ní proto platí: „Blažoslavený, který v Pánu umírá, jeho skutky jdou s ním.“ I nejistota spásy ztrpčuje smrt. Maria však byla živým svatostánkem Syna Božího, proto nejenže měla jistotu spásy, ale byl to i důvod, že Pán nenechal její svaté tělo, chrám a svatostánek Boha ztítit v hrobě, nýbrž brzy po jejím pohřbu bylo zázračně jako proměněné vzato do nebe.

Podle starobylé tradice sv. Tomáš nebyl při pohřbu, a když přišel, chtěl alespoň vidět tělo Panny Marie v hrobě. Po otevření skalního hrobu byl zjištěn prázdný hrob, ve kterém byla plátna a vůně po růžích – svědectví o Mariině nanebevzetí. Panna Maria obdržela při svém vzkříšení proměněné oslavené tělo se stejnými vlastnostmi jako vzkříšené tělo Pána Ježíše: nepodléhá utrpení, nemoci, smrti, zákonům biologickým, trojrozměrnému prostoru a času, je krásné a jasné a pohyblivé silou myšlenky. Panna Maria se podílí v nebi na blaženosti, která spočívá v patření Boha tak, jak je, a na poznání všeho stvořeného, včetně všech tajemství.

V blaženosti je zahrnuta i největší láska, štěstí a krása: „Co oko nevidělo, ucho lidské neslyšelo, na mysl lidskou nevstoupilo, to Bůh připravil těm, kteří ho milují“ (1 Kor 2,9). Věříme, že stupeň nebeské blaženosti má Maria největší, proto je královnou všech svatých. Krásu nebe i štěstí a radost ukazuje Panna Maria ve svých zjeveních, což nám dodává radostnou naději v očekávání vlastní slávy. I my, děti Panny Marie, chceme být tam, kde je ona, a i ona chce, abychom byli u ní. Proto nám vzkazuje z nebe: „Věřte nejen v Boha, ale i Bohu, že splní všechna svá slova, buďte i vy živým svatostánkem, přijímejte svatý pokrm, aby i o vás platilo: Kdo jí mé tělo a pije mou krev, nezemře na věky a má v sobě život věčný a já ho vzkřísím v poslední den.“ Svátá Maria, pros za nás hříšné nyní i v hodinu smrti naší.

Královno na nebe vzata – oroduj za nás!

R.D. Rudolf Prey, Lenešice

Slavnost Nanebevzetí Panny Marie, 15. srpen

Vážení čtenáři,
velice se omlouváme za to, že se k vám toto číslo dostává až nyní. Doufáme, že pro vás bude jeho obsah zajímavý.
Přejeme vám krásné léto, naplněné radostí a odpočinkem.

Redakce

Ať Bůh dovrší dobré dílo, které v tobě započal

Skrze modlitbu a vzládání rukou diecézního biskupa Mons. Jana Baxanta přijal letos na jaře jáhenské svěcení Bc. Michal Olekšák, administrátor in materialibus farností na Dlouhém Mostě.

Jako nový duchovní má na starost křtiny, svatby, poslední rozloučení a výuku náboženství. Pravidelně se bude střídát s knězem ve farnosti v kázáních při mši svaté a povede bohoslužby slova.

Za účasti rodiny, farníků a přátel přijal v sobotu 17. května 2014 v bazilice Navštívení Panny Marie v Hejnicích jáhenské svěcení Bc. Michal Olekšák, administrátor in materialibus farností Dlouhý Most, Křižany, Rynoltice a Žibřidice. Jáhenskou službu bude kromě těchto farností vykonávat i v Jítravě.

Slavnosti se účastnili kněží litoměřické diecéze, především z libereckého vikariátu, i hosté z Německa doprovázeni svými farníky. Byli tu děkan svatoštěpánské kapituly, prelát Karel Havelka, kapitulní kanovník Alexej Baláž, správce hejnické baziliky ICLic. Pavel Andrš, administrátor farnosti Dlouhý Most Josef Faltejsek, formátor nového jáhna PaedDr. ICLic. Michal Podzimek, Ph.D., Th.D., emeritní kanovník kapituly, spirituál a bývalý liberecký arciděkan František Opletal a další. Z eichstättské diecéze přijeli mj. kaplan Florian Leppert a trvalý jáhen Thomas Rieger.

Biskup Jan v homilii řekl: „Nikdy nezapomínej na slova našeho Pána: *Dal jsem vám příklad, abyste i vy jednali, jako jsem jednal já.* Jestliže se tedy Ježíš Kristus jako Pán a Mistr uprostřed svých učedníků projevil jako jejich služebník, i ty, jáhen, jako služebník Krista a jeho církve, máš sloužit Pánu i lidem s láskou a radostí. [...] Pro jáhenství ses rozhodl zcela svobodně. Kéž jsi plný Ducha svatého a moudrosti. Kéž se osvědčíš jako oněch sedm mužů, které vybrali apoštolové ke službě lásky. – Bratře Michale, ty ale žiješ také v manželství. A máš děti. A ne málo. Bohu díky. Proto nezapomínej, že máš na prvním místě pociťovat odpovědnost za svou rodinu. Máš milovat svoji manželku tak, jak Kristus miloval svou církev, a vydat sám sebe za ni. Máš být milujícím otcem svých dětí a v rodinném společenství s nimi prožívat víru v našeho Pána, Ježíše Krista. Ať je váš společný domov věrohodným a účinným znamením lásky a tobě oporou v jáhenské službě, kterou chceš přijmout.“

Právě nejbližším patřilo v závěru slavnosti první ze všech zde vyslovených poděkování nového jáhna: mamince za dar života, rodičům za jejich lásku, manželce Martině za podporu.

Slova díky ale mířila i k těm, kteří ho na cestě k duchovní službě provázeli. Zmínil zde kanovníka svatoštěpánské kapituly Václava Červínku, teologa Aleše Opatrného, františkána Antonína Kejdanu, jezuitu Petra Ovečku, svého formátora Michala Podzímka a biskupa Jana. Jemu také řekl: „Naše diecéze nemá jenom biskupa, má pastýře, otce. V těch nejtěžších okamžicích jste to byl vy, kdo si udělal čas a pozvedl mě. Pokusím se být dobrým jáhnem v té naší diecézi, nejkrásnější diecézi Čech, Moravy i Slezska.“

Stal jste se duchovním. Co to pro vás znamená?

Je to pro mne velká radost a velká osobní změna. Mohu více a zároveň zcela jinak než jako laik sloužit

Kdo je (trvalý) jáhen?

Po vysvěcení získává jáhen kompetence v duchovní službě – jeho prvořadým úkolem je hlásat Boží slovo (například předčítat z evangelia při mši svaté), ale kromě toho může křtít, oddávat, pohřbívat a vyučovat náboženství. Bývá také pověřován péčí o nemocné.

V historii církve je jáhenství prvním stupněm kněžství (jáhen – kněz – biskup). Po druhém vatikánském koncilu (1962–65) se ale rozšířila možnost, aby jáhenské svěcení přijali i ženatí muži. V případě, že je muž ženatý, se nejedná o předstupeň kněžství. Tito muži se tak stávají trvalými jáhny. Ženatý muž, který se cítí být povolán k jáhenské službě, musí být starší 35 let a získat vysokoškolské vzdělání na katolické teologické fakultě, aby byl dostatečně připraven na práci s věřícími ve farnosti.

Ve farnostech litoměřické diecéze v současné době působí 17 trvalých jáhnů.

Bohu a hlavně lidem v naší krásné diecézi. Je zde mnoho výzev a také duchovní „předsklizňové“ práce. Skutečná změna je již v samotné podstatě jáhenství, muž je pro jáhenskou službu vybrán a vysvěcen, nejde o pouhé jmenování jáhnem nebo úřední ustanovení do služby jáhna. Je to přijetí svátosti, svátosti jáhenské.

Jaké povinnosti z toho pro vás vyplývají?

Jsou to povinnosti, které se týkají každého vysvěceného jáhna: služba církvi a hlavně lidem uvnitř církve, ale i mimo ni. S tím rozdílem, že ženatý jáhen (trvalý jáhen) neztrácí svou povinnost ke své manželce a dětem. Po svěcení zůstává stále manželem a otcem. Konkrétní povinnosti jáhna pak především vyplývají z toho, kam ho jeho biskup pošle vykonávat jáhenství.

Jak probíhala vaše příprava?

Za ono přípravné období by se dalo považovat celých uplynulých dvanáct let. Od prvního okamžiku, kdy mě osobně vyzval pan kanovník Václav Červinka v litoměřické katedrále, abych začal studovat a stal se trvalým jáhnem. Byl to právě on a otec biskup Josef, kdo mne na tuto cestu poslal a kdo mne hned od samého začátku také velice podporoval.

Postupně jsem musel překonávat některé nutné stupínky, jako dodělat si maturitu a vystudovat teologii. Během té doby jsem procházel osobním zráním a upevňováním si, že nejde o něčí přání nebo jen o mé rozhodnutí, ale že je to vůle Boží. A to jsem za těch dvanáct let mohl poznat. Velký dík patří těm, kteří mě provázeli zvláště tyto poslední týdny formace či osobními rozhovory, jako byli někteří starší jáhni, pater Michal Podzimek a hlavně otec biskup Jan.

Proč se konalo jáhenské svěcení v Hejnicích a ne v katedrále sv. Štěpána?

Hejnice jsou významné mariánské poutní místo mého kraje a svěcení, které se koná v mariánském měsíci, se sem právem hodí. Byl jsem moc rád, že mi otec biskup dovolil si místo svěcení vybrat a podpořil mé přání, že to bude právě zde. Já osobně mám k hejnické Mater Formose velký osobní vztah. Není to jen místo s určitou historií, ale stále živou přímluvou, ochranou a pod-

Na snímku zleva: Mons. Jan Baxant, Michal Olekšák a Martina Olekšáková.

porou Panny Marie. Je to zároveň i místo, kde jsem díky pateru Rabanovi mohl společně s ním připravovat jako ceremonář velké a krásné liturgické akce. Myslím, že kdyby dnes on žil, tak by mě určitě také přesvědčoval, že kde jinde by mělo svěcení probíhat než tady. A také současný pan farář Pavel Andrš, který tu dnes je a je i můj kamarád, mi hejnickou baziliku jako místo mého svěcení nabídl a s přípravou svěcení mi zároveň moc pomáhal.

Příprava

Každý duchovní (jáhen, kněz, biskup) musí projít určitou církevním právem stanovenou formací. Je již středověké nařízení, aby nemohli být svěcení úřadu nehodní kandidáti. Tridentýský koncil v 16. století pak toto ještě zpřísnil, takže všichni katolíci asi dnes dobře vědí, že

ke kněžství musí kandidát trávit pár let v tzv. kněžském semináři. U trvalých jáhnů je to trochu jiné. Ti v semináři být nemusí (zpravidla jsou totiž ženatí), nicméně i oni musí projít určitou přípravou. Intelektuální přípravu jim zajistí teologicky zaměřené vysokoškolské studium. Duchovní formaci pak absolvují u kněze, kterého biskup pověřil tzv. funkcí „tutora“.

Mne tedy otec biskup pověřil v souvislosti s přípravou kandidáta trvalého jáhenství, čerstvě vystudovaného bakaláře teologie pana Michala Olekšáka. S ním jsem se intenzivně od letošního února do dubna (1x za 14 dní) scházel, a během těchto setkání jsme podrobně probrali vše, co je nařízeno kódexem církevního práva a tzv. Směrnicí pro formaci, život a službu trvalých jáhnů v České republice, která je schválená apoštolským stolcem. Bratr Michal samozřejmě již hodně věcí znal, ale přesto jsme se jim věnovali podrobněji a z úhlu služby v litoměřické diecézi. Konkrétní náplní této přípravy jsou především vztahy jáhna ke všem lidem, svojí rodinou počínaje a poslušností biskupovi konče. Nemohu hovořit za novosvěcence, ale myslím, že to bylo plodných sedm někdy i dvouhodinových nedělních setkání. Také jsme probrali určité konkrétní liturgické a kazatelské dovednosti, ve kterých jsem se mu snažil předat především svoji vlastní více než patnáctiletou pastorační a kazatelskou zkušenost.

R.D. Michal Podzimek, Liberec

Jáhenská služba v praxi Česká republika

Jáhenskou službu v České Lípě vykonávám zhruba od roku 2000. Rád vzpomínám na krásné okamžiky.

Bc. Michal Olekšák

Narodil se v roce 1978 v Liberci. Vyučil se instalatérem na Středním odborném učilišti stavebním, poté v tomto oboru podnikal. Maturoval na Střední škole stavební a dopravní v Liberci. Byl přijat ke studiu teologie na Katolické teologické fakultě Univerzity Karlovy v Praze, bakalářské studium ukončil v loňském roce složením státních závěrečných zkoušek.

Civilní službu vykonával na Biskupství litoměřickém, kde působil jako biskupský ceremonář a sakristián katedrály.

Pokřtěn byl v červnu roku 1991 v kostele sv. Jana Křtitele v Liberci-Rochlicí, o rok později byl biřmován. Pět let vedl ministranty při arciděkanském kostele sv. Antonína Velikého v Liberci, po deset let organizoval pouti v kostele Panny Marie U Obrázku. Osm let byl redaktorem diecézního časopisu Zdislava, rok pracoval jako šéfredaktor řádového časopisu Reunion. V letech 2005 až 2007 absolvoval vzdělávací kurz pro akolyty v Litoměřicích.

Od roku 2002 rok pracoval jako pastorační asistent na arciděkanství v Liberci, v roce 2003 byl ustanoven administrátorem in materialibus farností Křižany, Žibřidice, Rynoltice a poutního kostela ve Zdislavě, od roku 2007 farnosti Dlouhý Most. Zde také druhým rokem působí jako katecheta.

V roce 2002 se oženil a se svou ženou a pěti dětmi žije v Dlouhém Mostě.

ky svěcení, které se konalo v České Lípě v bazilice Všem svatých dne 19. listopadu 2000. Svěcení vykonával otec biskup Josef Koukl, spo-

lůsvětitelem byl otec biskup Karel Otčenášek. Říkám to hned v úvodu proto, že tento den byl a je pro mne stále nesmírně důležitý a stále živý.

Pro jáhenskou službu je velikou posilou pravidelné setkávání s naším otcem biskupem a duchovními při pravidelných kněžských dnech, za to jsem vždy velmi vděčný, je to velké povzbuzení pro každodenní službu ve farnosti. Každoročně se zatím také daří konat vzdělávací semináře pro trvalé jáhny, které organizují střídavě jednotlivé diecéze, což je velmi významný prvek pro stálou formaci a aktualizaci znalostí pro vlastní jáhenskou službu.

Svatý otec František v úvodu své exhortace Radost evangelia říká: „Radost z evangelia naplňuje srdce i celý život těch, kdo se setkávají s Ježíšem.“ Smysl své služby, po mnoho let, právě vidím v tom, zprostředkovat toto setkání mnohým, nejen v naší farnosti.

Velký význam přikládám jáhenské službě při liturgii mše svaté a její přípravě, udělování svátosti křtu, pokud je křest mimo mši svatou. Od smrti otce Chmelaře doplňuji matriky a s tím související podklady. Pravidelně navštěvuji nemocné a věřící, kteří již nemají sílu, s ohledem na potíže stáří, přicházet na bohoslužby. Tyto návštěvy pak koordinuji s otcem Matějkou, který je pak navštěvuje, aby udělil svátost smřfení nebo svátost nemocných. Návštěvy jsou v jejich domovech nebo v nemocnici.

Součástí jáhenské služby je i vedení pohřebních obřadů, pokud jsou beze mše svaté. Podle okolností, nepravidelně připravuji dospělé ke křtu nebo k biřmování souběžně s naším duchovním otcem. U některých snoubenců vedu jejich

přípravu na svátost manželství, bohužel není to pravidelná činnost s ohledem na počet svateb ve farnosti. Jáhenská služba přináší mnoho radostí od vděčných lidí, které se svátostí navštěvuji, když už jsou omezeni na domácí prostory, nemocnici, domov důchodců, nebo od lidí, kteří potřebují i jinou pomoc nebo radu.

Současně, po všechny roky, jsem vypomáhal a vypomáhám i v jiných farnostech, kde bylo potřeba zastoupení při nemoci nebo jiné překážce místního duchovního bohoslužbou slova.

Při jáhenské službě mám na mysli, že spolu s kněžími jsme spolupracovníky otce biskupa, na poslání, které Pán Ježíš dal apoštolům, než vstoupil na nebesa: Jděte do celého světa a hlásejte evangelium všemu tvorstvu. A u sv. Matouše: Jděte, získejte za učedníky všechny národy, křtíte je ve jménu Otce i Syna i Ducha svatého a učte je zachovávat všechno, co jsem vám přikázal.

Evžen Policer, trvalý jáhen, Česká Lípa

Německo

Úkoly trvalého jáhna v Německu jsou stejné jako u vás: hlásání Božího slova, liturgická služba (s odpovídajícími službami v rámci mše svaté) a také jeho služba: návštěvy starších lidí, nemocných a osob, které se ocitly na okraji společnosti (mluvit s nimi o lásce a Božím milosrdenství).

V naší diecézi máme v současné době 37 aktivních trvalých jáhnů, z toho 20 pracuje na plný úvazek a 17 vykonává činnost trvalého jáhna při svém zaměstnání.

Službu trvalého jáhna vedle svého zaměstnání vykonávám i já. Jsem

ošetřovatelem a pracuji jako „Pflegerachverständiger“ (tj. navštěvuji v rodinách nemocné a posuzuji, jaký stupeň péče potřebují, aby pak dostali patřičné příspěvky na péči).

Jsem ženatý a mám tři syny ve věku 17, 14 a 12 let.

Oficiálně je trvalý jáhen, který pracuje na vedlejší úvazek, pro farnost činný šest hodin týdně (ale v praxi je to mnohem víc).

Úkoly, které vykonávám ve farnosti, domlouvám s farářem: starám se o ministranty, plánuji jim služby, vyučuji nové ministranty a pořádám s nimi různé akce (např. tábory a podobně), navštěvuji jubilanty a nemocné v domově důchodců, spolupracuji s charitou v našem městě, vedu modlitební setkání, někdy také vypomáhám v jiné farnosti. Křtím a vedu přípravu na křest, vykonávám jáhenskou službu při nedělní mši svaté.

Thomas Rieger, trvalý jáhen, Monheim

Další letošní jáhenská svěcení

26. července

Skrze modlitbu a vzkládání rukou diecézního biskupa Mons. Jana Baxanta přijali jáhenská svěcení dva bohoslovci litoměřické diecéze – **Mgr. et Mgr. Štěpán Smolen a Mgr. Lukáš Hrabánek**. Slavnost se konala v katedrále sv. Štěpána v Litoměřicích.

Více v příštím čísle Zdislavy.

20. září

Jáhenská svěcení **Ing. Michaela Koudelky** se bude konat v kostele Navštívení Panny Marie v Bozkově. Slavnost začíná v 10.00 hodin. Světitelem a hlavním celebrantem mše svaté je biskup Mons. Jan Baxant.

*Připravila Jana Michálková
Foto: Karel Pech*

Jaká byla letošní Noc kostelů?

Máme za sebou další úspěšný ročník Noci kostelů, která by však nebyla tím, čím je, bez vás všech – kněží, dobrovolníků, vystupujících a návštěvníků. Vám patří náš veliký dík. Velmi si vážíme času, nadšení a kreativity, jež vnášíte do této akce a které pak mohou pocítit i návštěvníci. Příchozím poutníkům děkujeme za dotvoření přátelské atmosféry

a mnoho milých setkání, která pořadatelům dodávají inspiraci a povzbuzení do další práce.

Již nyní se těšíme na setkání při dalším ročníku Noci kostelů!

*Kristýna Solníčková,
hlavní koordinátorka akce
v litoměřické diecézi*

K mezinárodnímu ekumenickému projektu Noc kostelů se na území litoměřické diecéze připojilo 150 církevních objektů, z toho téměř 190 katolických. Zaznamenáno v nich bylo téměř 25 tisíc návštěvnických vstupů.

Tropické teploty ve dne vystřídala bouřlivá noc, oblohu nad kostelem ozdobilo několik záblesků a prudký déšť na sebe nenechal dlouho čekat. V kostele vrcholí přípravy a směřují k zahájení, jako zvoník jsem si pomyslel, jen ty blesky praskající kolem věže by mohly ustát, rád bych rozhoupal náš zvon a zahájil naši noc kostelů.

Bouřka se začala vzdalovat. Nezbývá než poděkovat. Déšť sice neustává, ale zdá se již mírnější. V kostele vrcholí přípravy a naši věrní nezklamali, vše připraveno k zahájení. Zvon ohlašuje zahájení a vše již běží podle programu. Dvě kostela jsou dokořán otevřené, v průhledu ven jsou vidět prosvětlené proudy vody. Přicházejí naši věrní i opravdově hledající. Přetrvává radostná nálada, doplněná krásnou hudbou a dobrým slovem. Nevšední prožitek umocnil P. Petr Šabaka svojí přednáškou o období baroka v souvislostech historie a architektury, zmínil se rovněž o svém poslání vojenského kaplana v naší armádě doma i na zahraničních misích. Podlahu v prostoru před oltářem prosvětluje kříž ze svíček, vytvořený z přímluv a proseb od

návštěvníků. Závěrečné zúžení s modlitbou a přímluvami zakončilo naši noc kostelů.

*Martin Jakoubek, Smržovka
(43 návštěvnických vstupů)*

Atmosféra páteční noci v kostele sv. Mikuláše v Třebušíně byla velmi krásná. Návštěvníci si zapalovali svíce, prohlíželi a obdivovali prostory zachovalého barokního kostela postaveného O. Broggiem, zajímali se o historii chrámu a o osudy historických majitelů Třebušína, zejména o osudy šlechtického rodu Kresslů, jehož znak je umístěn nad oltářním obrazem sv. Mikuláše. Někteří se světili s tím, jaký je to zvláštní pocit procházet místy, kde se s úctou shromažďovali lidé v předchozích staletích. Uvítali, že si mohou prohlédnout všechny prostory, zejména oratoře, kůr i věž, kde však bohužel chybějí zvony – také oběti nepochopitelných válek. Děti měly největší radost z toho, že si mohou zazvonit na malý zvoněk a že si mohou prohlédnout varhany a sledovat paní varhanici Marii Brúnovou při hře. Ta se ostatně postarala o nádherný hluboký zážitek celého večera, protože nás slovem a hrou těch nejkrásnějších starých písní a skladeb provedla celým církevním rokem. Patří jí velký dík. Jak se mi světila jedna z návštěvnic, už dávno neslyšela tak nádhernou hudbu. Je obdivuhodná, jaké bohatství naši předkové shromáždili.

*Eva Navrátilová, Třebušín
(35 návštěvnických vstupů)*

Letošní Noc kostelů se v Litoměřicích vydařila... to zní téměř jako sebechvála, dalo by se říci. Jak jste na to přišli, jak to lze změřit? Množstvím návštěvníků či snad mírou potlesku u jednotlivých vystoupení? Atmosféra, která v kostele ten mimořádný večer vládla, to je veličina neměřitelná. Je to snad tehdy, když cítíte, že lidé naslouchají s otevřeným srdcem...

V kostele Všech svatých jsme v rámci programu Noci kostelů kromě vystoupení pěveckých sborů a krásné varhanní hudby uvedli Křížovou cestu, modlitbu i příběh v podání mladých naší farnosti, kteří se jejího provedení ujali s velikou úctou i nadšením.

Křížová cesta – pro někoho čtrnáct obrazů, které visí v kostele, pro někoho jen modlitba v době postní, pro někoho věc, která je již dáv-

nou minulostí. To přece není pravda – je to jinak! Křížová cesta je zejména připomínkou utrpení, které prožil Ježíš Kristus před svou smrtí – a která je stále živá, je to připomínka statečnosti, vytrvalosti v dobrém i přes všechny životní překážky a obtíže, je to posila pro ty, kteří prožívají nelehké životní situace a zažívají příkoří. Zkrátka příběh křížové cesty není minulostí, ale promlouvá velmi naléhavě do naší současnosti.

Tuto myšlenku jsme chtěli v tomto vystoupení připomenout a stejně tak i základní křesťanské hodnoty. Kromě slov modlitby a přímluv křížové cesty jsme vystoupení doplnili působivým monologem. Jeho obsah reflektuje morálku a pochyby dnešní společnosti a zdánlivě zpochybňuje smysl křížové cesty, ale ve skutečnosti však varuje před sobectvím, lhostejností a nedostatkem lásky a soucitu mezi lidmi, nedostatkem lásky k Bohu a zdůrazňuje velikost oběti Ježíše Krista, našeho Pána.

Lidé, kteří měli možnost s námi Křížovou cestu vyslechnout a spolu prožít, myslím, jejímu poselství porozuměli, a troufám si říci, že je oslovilo.

Chtěla bych zde moc poděkovat těm, kdo se na přípravě a realizaci vystoupení podíleli – je to zejména Antonín Štěpanovský (spolupráce na textu a hlavní úloha), Marie Legnerová, Ludmila Landová a Ludmila Smolková. Děkujeme také našemu duchovnímu Józefu Szeligovi za podporu.

*Zdeňka Kirbová, Litoměřice
(3 938 návštěvnických vstupů)*

Fotogalerie z Noci kostelů naleznete na www.dltm.cz

Lenka Klímová z Litoměřic strádá do svého poutnického pasu razítka už čtyři roky. „Noci kostelů se s celou rodinou účastníme pravidelně. Akce se nám moc líbí. Poutnický pas nevyměňuji za nový, razítka sbírám na památku do jedné brožurky,“ prozradila.

Premiéra českých katolíků

V německém Regensburgu se ve dnech 28. května – 1. června 2014 konaly Katolické dny. Řezenský biskup Mons. Rudolf Voderholzer, jehož maminka pochází z Kladruhu u Stříbra, na ně poprvé pozval také české katolíky. Kromě jiného toto pozvání zřejmě vycházelo též ze skutečnosti, že řezenská diecéze hostí letošní Katolické dny je sousedem Diecéze plzeňské, s níž ji pojí několikaleté přátelské kontakty. Katolické dny se konaly v Německu již po devětadesáté, pro české katolíky to byla premiéra, stejně tak jako pro litoměřickou diecézi, která toto pozvání řezenského biskupa vzala za své a cizí se v Regensburgu rozhodně necítila.

Katolické dny v Regensburgu

Litoměřická diecéze se na Katolických dnech prezentovala ve stánku v samém centru města, kde svůj stánek měla též pražská arcidiecéze a plzeňská diecéze. Veškerá očekávání předčil velký zájem návštěvníků o litoměřickou diecézi. Návštěvníky byli jak ti, kteří mají určité vazby na diecézi, např. někteří z jejich předků se na jejím území narodili, tak ti, kteří ji navštívili jako turisté, i ti, které přivedla ke stánku zvědavost, protože o ní dosud neslyšeli. Stánek upoutal pozornost i těch, kteří na Katolické dny přijeli z České republiky. Čeština byla slyšet i při setkání s krajany, kteří již několik let žijí v Regensburgu nebo v jeho blízkém či vzdálenějším okolí. Všichni byli ochotně přijati třemi německy hovořícími zaměstnanci Biskupství litoměřického: Mgr. Martinem Barusem, archivářem, Mgr. Evou Hovorkovou, referentkou oddělení správy majetku, a Ing. Janou Hovorkovou odpovědnou za kontakty se zahraničím. O diecézi se mohli dozvědět mnoho zajímavého z bannerů umístěných ve stánku. Pozvánkou k návštěvě diecéze byly rovněž nejrůznější letáčky a brožurky. Pro děti byly připraveny omalovánky se svatou Zdislavou, jejíž svátek připadá na v Regensburgu již slunečný pátek 30. května. Vymalovávali jak malí, tak ti, kteří mateřskou školu mají dávno za sebou. A jako posila na cestu v putování do dalších diecézí, tedy k dalším stánkům na tzv. Kirchenmeile, byla nabízena ochutnávka bílého vína z Mělníka ve skleničkách z českého skla vyrobených v Novém Boru a něco sladkého či slaného k zakousnutí, domácí výroby.

Prezentace naší diecéze na pódiu Am Gries. Foto: Josef Hovorka

Bez povšimnutí nezůstala ani prezentace litoměřické diecéze koncipovaná v duchu knihy „Útek do Egypta“, která vyšla též v českém překladu. Jejím autorem je liberecký rodák Otfried Preußler, který v Německu patří k velmi známým a oblíbeným spisovatelům. To, že Otfried Preußler napsal také příběh o útěku Svaté rodiny do Egypta, kdy tehdy, za oněch svatých dob, cesta z Betléma do Egypta vedla přes Království české, a to přes litoměřickou diecézi, bylo pro německy mluvící návštěvníky velmi milým překvapením. Čtvrt hodinová prezentace litoměřické diecéze byla na programu v pátek odpoledne na pódiu Am Gries. Zkrácený příběh o putování Svaté rodiny zasněženým krajem litoměřické diecéze vyprávěla Jana Hovorková. Díky skupince mladých z Příbrami, kteří se vydali do Regensburgu na Katolické dny

a ochotně se ujali pomoci s prezentací, se na pódiu postupně objevovaly plakáty s obrázky, které příběh ilustrovaly: betlémská jeskyně, archanděl Gabriel, osel, král Herodes, císař Franz Josef, svatý Václav, svíčková s knedlíky, plzeňské pivo, vánočka, čert, historický vůz Benz Victoria, malované kraslice či Krakonoš. Že toto vše nemá příliš co dočinění s útekem Svaté rodiny do Egypta? V knize Otfrieda Preußlera se dozvíte, že ano!

Návštěvnice stánku litoměřické diecéze.

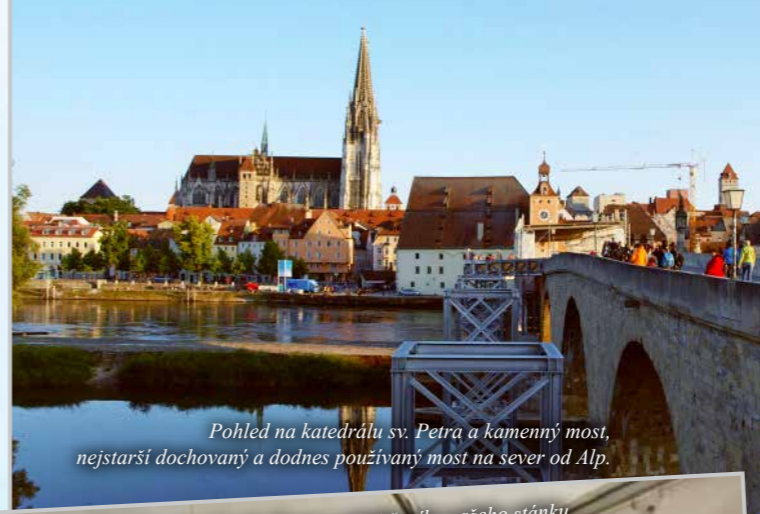
Za dva roky, v roce 2016, bude Katolické dny hostit drážďanská diecéze, tedy litoměřický soused. Určitou předchutí byly pódiové diskuse s česko-německo-polskou tematikou: o stavu církevní hudby v České republice, konkrétně v litoměřické diecézi, hovořil generální vikář P. Stanislav Příbyl, o tom, co znamená být křesťanem v tomto trojmezí, referovala Jana Hovorková.

Program nabízený v rámci řezenských Katolických dnů byl více než rozmanitý. V několikasetstránkové brožurce si každý návštěvník mohl přijít na své. Počínaje přednáškami, panovými diskusemi přes bohoslužby a duchovní program, konče koncerty. A osobnosti z řad církevních i světských se na Katolických dnech střídaly jedna za druhou.

Návštěvu Katolických dnů bylo možné pojmout jako jednodenní. Pro ty, kteří do Regensburgu přijeli na delší dobu, bylo nabízeno ubytování převážně ve školách nebo v pohostinných rodinách, které zdarma nabídly svou střechu nad hlavou jak osobám, které se organizačně podílely na jednotlivých akcích, tak návštěvníkům. Výborně zajištěná dopravní infrastruktura během Katolických dnů umožnila všem snadný pohyb po městě a v jeho okolí.

Katolické dny by bylo zčásti možné přirovnat k určitému typu veletrhu. Konají se jednou za dva roky, vždy na jiném místě Německa. V roce, kdy se Katolické dny nekonají, jsou pořádány Dny evangelické. Obě akce nemají pouze katolický, resp. evangelický charakter, nesou rysy ekumenismu, samozřejmě s akcentem toho či onoho pořadatelského subjektu. Příští Katolické dny se budou konat v Lipsku, městě Johanna Sebastiana Bacha.

Jana Hovorková, koordinátorka akce za litoměřickou diecézi

Pohled na katedrálu sv. Petra a kamenný most, nejstarší dochovaný a dodnes používaný most na sever od Alp.

Eva Hovorková a Martin Barus s návštěvníky našeho stánku.

Prelát Mons. Christoph Kühn spolu s Martinem Barusem a Janou Hovorkovou.

Německý katolický sjezd (Katholikentag) v bavorském Řezně byl doprovázen mottem „Stavět mosty s Kristem“ (Mit Christus Brücken bauen). Tato jednoduchá věta nebyla jistě zvolena náhodně, neboť v Řezně se přes Dunaj klene nejstarší kamenný most ve střední Evropě, postavený již ve 12. století. Uvedené heslo však mělo spíše přenesený význam, kdy most představuje možnost komunikace mezi lidmi a jejich vzájemné poznávání. A právě z tohoto důvodu byli na sjezd poprvé v jeho bohatých dějinách oficiálně pozváni i zástupci českých diecézí. Tohoto milého pozvání nakonec využilo „pouze“ Arcibiskupství pražské, jež se zde prezentovalo společně s Českou biskupskou konferencí, a plzeňské a litoměřické biskupství.

Ústředním bodem představování litoměřického biskupství byl stan na tzv. Kirchenmeile, kde se v obdobných podmínkách prezentovala i německá biskupství. Zde jsme rozestavili informační bannery, z nichž se zájemci mohli dozvědět základní údaje o naší diecézi, poutních místech, patronách, práci charity či o partnerství s německými diecézemi. K dispozici byla rovněž široká škála propagačních materiálů, informujících např. o poutních místech, významných církevních památkách, turistických zajímavostech, různých diecézních projektech (Noc kostelů, varhany litoměřické diecéze) či církevních školách. Nechyběl tu ani náš diecézní časopis Zdislava.

Tento stan byl široké veřejnosti otevřen od čtvrtka do soboty a prošel jím značný počet návštěvníků. Většina z nich o Litoměřicích a naší diecézi nikdy neslyšela, přičemž mnozí nás považovali i za nějaké malé německé biskupství. Těmto jsme se snažili naši diecézi alespoň v základní rovině přiblížit. Nermalou skupinu pak tvořili i ti návštěvníci, kteří už v Čechách či přímo v litoměřické diecézi byli, obvykle na nějaké dovolené či pouti. Tito se pak v našem stanu obvykle informovali o dalších turistických či jiných zajímavostech. Ve stanu se pak často zastavovali i lidé, kteří se ještě v naší diecézi před rokem 1945 narodili, či ti, kteří zde měli své předky. Jejich informovanost o našem regionu byla velmi dobrá, neboť mnozí z nich území litoměřické diecéze pravidelně navštěvovali. Pokud bychom měli jmenovat některé významnější hosty našeho stanu, nelze nezmínit kardinála Dominika Duku, německého ministra zemědělství Christiana Schmidta, eichstättského biskupa Gregora Marie Hankeho, preláta též diecéze Christopa Kühna, plzeňského biskupa Františka Radkovského či generálního vikáře drážďanské diecéze Andrease Kutschkeho.

Celkově lze účast litoměřického biskupství na řezenském katolickém sjezdu hodnotit, i přes rozmary počasí, nepochybně pozitivně. Návštěvníci odcházeli z našeho stanu v drtivé většině velmi spokojeni, posílněni douškem vína, vybaveni novými informacemi a různými propagačními materiály i srdečným pozváním do naší diecéze. Dále jsme měli, byť v omezenější míře, možnost poznat prezentace i zástupce dalších biskupství, což bylo velmi inspirativní. Celkový příznivý dojem z krásného a skutečně historického Řezna byl umocněn dobře fungující organizací celého sjezdu i skutečností, že celé město touto akcí doslova žilo a v mnoha ohledech se jí naprosto podřídl. Celé historické jádro i univerzitní kampus byly doslova přeplněny lidmi všech generací pocházejícími skutečně z celého Německa, kteří měli okolo krku uvázané šátky vyrobené pro tento sjezd, spěchajícími z diskuse na prezentaci biskupství, koncert či bohoslužbu. Mezi nimi pak nebyli žádnými výjimkami četní kněží, řeholníci či řádové sestry, často čtoucí speciální vydání novin, které k této akci každý den vycházely. Obecně zde vládla velmi přátelská atmosféra, a to jak mezi starými známými, tak i mezi lidmi, kteří se zde viděli poprvé. Motto celého sjezdu se tak nepochybně podařilo splnit a troufám si tvrdit, že naše biskupství nebylo v tomto směru výjimkou.

Martin Barus

S Radkem Rejškem

Za památnými varhanami
kostelů litoměřické diecéze

Varhany baziliky Navštívení Panny Marie v Hejnicích

Generální vikář litoměřické diecéze P. Stanislav Příbyl CSsR a eichstättský biskup Mons. Gregor Maria Hanke OSB

Vyšehrad), který se odehrává právě v litoměřické diecézi. Ve stánku se podávalo mělnické víno a domácí pečivo, lidé si mohli odnést nejrůznější informační materiály. Mezi těmi nejžádanějšími byly informace o labské cyklostezce. Litoměřická diecéze měla možnost se prezentovat i na pódiu ve čtvrtek a v pátek odpoledne.

Potěšily nás návštěvy nejrůznějších osobností, asi nejvíce návštěva biskupa naší partnerské eichstättské diecéze Mons. Gregora Marie Hankeho OSB. Velmi radostná byla i setkání s našimi českými kolegy. Celou akci bych charakterizoval jako festival církve. Mohli jsme se ujistit, že patříme do velké rodiny, která je opravdu univerzální, zbavit se na chvíli lokálních problémů, nadechnout se, inspirovat se. A především se ujistit, že dobrý Bůh je vždy a všude hoden chvály.

P. Stanislav Příbyl, generální vikář

Stánky prezentující plzeňskou diecézi, pražskou arcidiecézi společně s ČBK a litoměřickou diecézi.

Na Katolických dnech se nám dostalo velmi vlídného přijetí. Náš stánek se těšil velkému zájmu návštěvníků, kteří se zajímali o severní Čechy, biskupské město Litoměřice... Návštěvníci si nejen vyslechli naše pozvání do Čech, ale sami vyprávěli své zážitky – ať už o svých návštěvách Čech nebo o svých předcích, kteří se v Čechách narodili a prožili kus života. Byly to neobyčejně zajímavé rozhovory a postřehy. Mnohdy se mezi sebou dali do řeči i lidé, kteří se třeba v našem stánku zcela náhodou sešli. „Z návštěvy se člověk nikdy nevrací hloupější,“ jak řekl jeden z návštěvníků, ba naopak – každá návštěva je zdrojem inspirace pro vlastní život a konání.

Tudy vedla cesta Svaté rodiny do Egypta - přes litoměřickou diecézi, ukazuje Eva Hovorková.

Obohaceni tedy neodcházel jen návštěvníci stánku litoměřické diecéze, ale protože jsme zároveň v Regensburgu byli hosty, odnášíme si i my nespočet pozitivních zážitků a dojmů.

Eva Hovorková

První setkání s Katolickými dny mě potkalo již před rokem, kdy jsem byl vyzván, zda bych se nezúčastnil panelové diskuse na téma liturgické hudby. Nakonec se z toho vyklubala vzrušující událost. Akce se jmenovala „Na lavici u varhan“ a měla podtitul „Koncert s povídáním – 50 let po koncilu. A jak dál?“ Program spočíval v diskusi o liturgické hudbě s odborníky z Německa, Polska a Slovenska, prokládané varhanními improvizacemi. Zjistil jsem, že sice v některých oblastech zaostáváme, jako například ve všeobecné úrovni techniky hry, v možnosti zaplatit varhanníky nebo ve stavu nástrojů. Máme však také čím se pochlubit. Je to kromě projektu graduálu „Mešní zpěvy“ především fakt, že máme zkomponovaná ordinária na český text, která jsou všeobecně přijata Božím lidem. Navázal jsem nové kontakty a domnívám se, že svítá na užší spolupráci s Katolickou vysokou školou pro církevní hudbu a hudební pedagogiku, která tuto akci organizovala.

Náš stánek se nacházel spolu se stánky Biskupství plzeňského a Arcibiskupství pražského mezi stánky německých diecézí. Rád bych poděkoval svým spolupracovníkům Janě a Evě Hovorkovým a Martinu Barusovi za to, jak naši účast na Katolických dnech připravili a jak velmi vkusně naši diecézi reprezentovali. O litoměřickou diecézi byl velký zájem. Přicházelo mnoho rodáků, kteří vzpomínali na své dětství, například na to, že byli biřmováni biskupem Antonem Aloisem Weberem. Častá otázka spojená s údivem směřovala na fakt tzv. ateistické České republiky. Návštěvníci se měli možnost seznámit s historií a přítomností naší diecéze, v neposlední řadě díky příběhu Otfrieda Preublera „Cesta do Egypta přes Království české“ (knihu u nás vydalo nakladatelství

pus malého pozitivu postaveného na „dvojce“ (jak říkají varhaníci). „To je asi nějaký omyl, ne?“ Holandský kolega na mě hleděl vyčítavě, jako kdybich si z něho dělal legraci. „Ale ne, pojďme nahoru...“

Myslím, že podobný zážitek z prvního setkání s varhanami hejnické baziliky má asi většina varhaníků. V roce 1929 krnovské varhanářství bratří Riegerů obdrželo prestižní zakázku na stavbu reprezentativních varhan pro tento velkolepý chrám. Dispozice a zvuková koncepce nástroje byla s největší pravděpodobností zřejmá již na samém počátku vzniku díla. Do dvou manuálů s pedálem bylo disponováno celkem 41 rejstříků, což tyto varhany řadí k největším dvoumanuálovým nástrojům u nás vůbec. Co však jistě bylo palčivou otázkou, jak tyto varhany řešit po vizuální stránce tak, aby nebyl moderní novostavbou narušen jednotlý barokní interier chrámu. Padlo na tehdejší dobu celkem rozumné rozhodnutí – na kůru ponechat rokokové skříň s šestnáctistopým principálem v průčelí, což by byl pohled korespondující se zvukem nástroje. Místo toho se zde až překromně křčí dvě rokokové skříňky s principálem čtyřstopým a v zábradlí je ponechán němý kor-

navštívíte ve chvíli, kdy budou znít plným zvukem zdejší varhany, a také si položíte otázku, jak je možné, že se z tak subtilně vypadajících varhánků line takový monumentální zvuk, pak zde je vysvětlení. Varhany baziliky Navštívení Panny Marie v Hejnicích patří bezpochyby k nejzajímavějším reprezentativním nástrojům v diecézi a stojí za to zde navštívit a vyslechnout některý z varhanních koncertů, které se zde pravidelně konají.

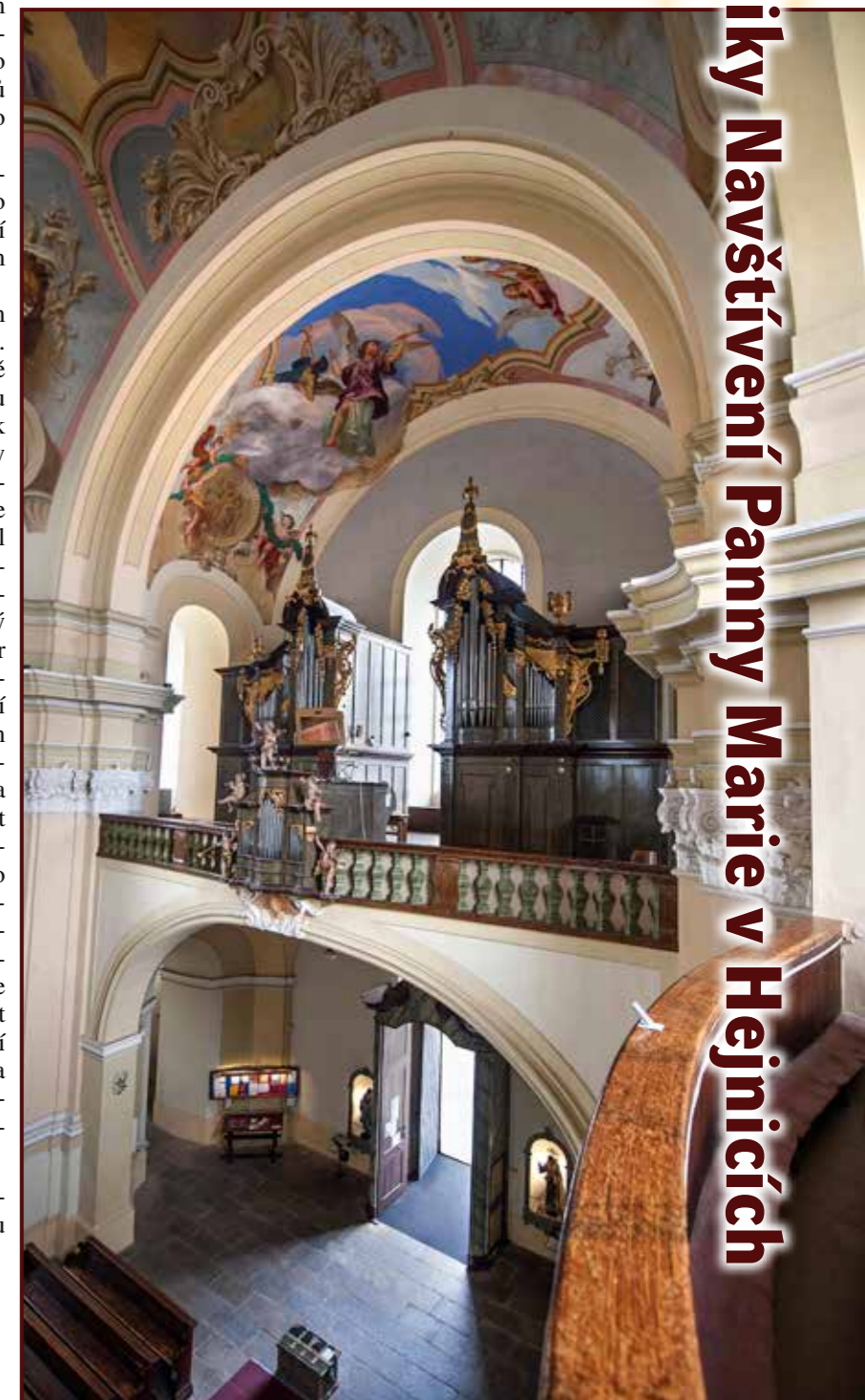
Radek Rejšek,
diecézní organolog a kampanolog
Foto: archiv autora

A hned v úvodu připojím vzpomínku. Před několika lety jsem použil rozhlasové nahrávky, které jsme na hejnických varhanách pořídili, svému příteli – rovněž hudebníkovi a varhaníkovi – z Holandska. Seděli jsme v obývacím pokoji jeho přízemního a částečně dřevěného domku v Nijkerkerweenu (nevelká obec poblíž Amersfoortu), pokařovali z dýmek (tuto neřestnou zálibu máme společnou) a k tomu nám z profesionálních reproduktorových soustav hřmělo tutti hejnického nástroje. Ani jeden jsme nemluvíli, ale na výrazu obličeje svého holandského kolegy jsem viděl upřímné nadšení a obdiv. Když jsme doposlechli nahrávky pořízené v Hejnicích, jen vydechl: „Tak tyhle varhany chci, až se dostanu do Čech, vidět a chci si na ně zahrát!“

Uplynul rok a sešli jsme se v Praze. Nastartoval jsem auto a vyjeli jsme do Hejnic. Řekl jsem si však, že než svého holandského kolegu nechám k nástroji usednout, trochu jej poškádlím. Přijeli jsme do Hejnic a vešli do chrámu. Nařídil jsem po vstupu do baziliky hledět pouze na oltář a neohlížet se na kůru. Teprve před kněžištěm jsem dal povel „čelem vzad“. Holanďan ztuhl a nechápavě hleděl chvíli na kůru a chvíli na mě. Spatřil totiž něco, co zcela jistě nečekal – a toto potká každého varhaníka, který očekává, že na kůru spatří varhanní skříň bombastické velikosti s šestnáctistopým principálem v průčelí, což by byl pohled korespondující se zvukem nástroje. Místo toho se zde až překromně křčí dvě rokokové skříňky s principálem čtyřstopým a v zábradlí je ponechán němý kor-

pus malého pozitivu postaveného na „dvojce“ (jak říkají varhaníci). „To je asi nějaký omyl, ne?“ Holandský kolega na mě hleděl vyčítavě, jako kdybich si z něho dělal legraci. „Ale ne, pojďme nahoru...“

A tak až hejnickou baziliku

Zwei Diözesanbischöfe,
zwei Regime

Anton Alois Weber (1931–1946)

Misericordia - Veritas - Justitia - Pax

- der letzte Leitmeritzer Bischof deutscher Herkunft
- schwierige Situation der Zwischenkriegs- und Kriegszeit (Zersplitterung der Diözese infolge des Münchner Abkommens, Verfolgung durch NS-Regime wegen seiner Zuneigung ebenfalls zur böhmischen Bevölkerung und seiner antinazistischen Einstellung)
- in der Nachkriegszeit: Bemühungen um friedliche Lösung der gespannten deutsch-tschechischen Verhältnisse, zum Rücktritt gezwungen, verlassen und einsam verstorben

„Möge er den ewigen Frieden nun genießen, den er auf der Erde nicht gefunden hat.“

Štěpán Maria Trochta (1947–1974)

Actio - Sacrificium - Caritas

- Salesianer
- im KZ-Lager Dachau befreit
- 1969 zum Kardinal ernannt
- Bemühungen um ein versöhnliches Zusammenleben der Kirche und des kommunistischen Regimes
- 1953 verhaftet und zu 25 Jahren Gefängnis verurteilt, 1960 dank einer Amnestie freigelassen, Amtsausübung bis zum Prager Frühling (1968) zugelassen, Normalisierungsdruck stark gespürt, infolge eines Gehirnschlags verstorben, Krakauer Kardinal Karol Wojtyła an seiner Beerdigung beteiligt

„Mit Tapferkeit eilte er seinem Volk auf dem Kreuzweg voraus.“

Krátké zprávy z diecéze

Postižení povodní převzali dar papeže Františka

Papež František poslal do litoměřické diecéze finanční dar ve výši 50.000 USD jako výpomoc nejpotřebnějším, kteří se ocitli ve svrchované nouzi způsobené loňskou povodní. Zareagoval tak na dopis sídelního biskupa litoměřického Mons. Jana Baxanta, který se bezprostředně po povodni prostřednictvím Apoštolské nunciatury v Praze obrátil na Svatého otce s prosbou o pomoc pro zaplavené. Částka byla uvolněna z Papežské nadace se sídlem ve Washingtonu.

Téměř jeden milion korun byl rozdělen mezi devět rodin ze tří obcí na Litoměřicku (Křešice, Mlékojedy a Počaply). Právě Litoměřicko bylo v loňském roce jednou z nejvíce postižených oblastí v České republice.

Obdarované domácnosti byly vytipovány za pomoci vedení těchto obcí. Papežský dar ve výši 108.500 Kč pro každou z nich převzaly za přítomnosti apoštolského nuncia v České republice arcibiskupa Mons. Giuseppe Leanza, litoměřického biskupa Mons. Jana Baxanta a představitelů zmiňovaných obcí v úterý 10. června 2014 v biskupské rezidenci v Litoměřicích.

Slavnostní setkání se uskutečnilo v Trünním sále biskupské rezidence a účastnili se ho rovněž generální vikář litoměřické diecéze P. Stanislav Příbýl a sekretář Apoštolské nunciatury v ČR Mons. Vladimír Málek. Mons. Jan Baxant zde zdůraznil: „Sešli jsme se tu, abychom projevili vděčnost papeži Františkovi a připomněli si, jak je drahocenné, když se najde někdo, kdo na nás myslí, kdo nám pomůže.“

Mons. Giuseppe Leanza řekl, že setkání je vyjádřením solidarity

a blízkosti Svatého otce litoměřické diecézi, především rodinám, které byly v loňském roce povodní zasaženy: „Dar papeže Františka má symbolickou hodnotu – je projevem lásky Svatého otce k vašim rodinám zasaženým velkým trápením.“

Obdarovaní byli překvapeni i dojatí. „Chtěla bych papeži Františkovi opravdu ze srdce poděkovat. Je to pro mne obrovský dar. Ještě po roce od povodně mám dům mokrý,“ svěčila se například Marie Kloubská z Křešic, seniorka, jejíž domek vyplavila velká voda již několikrát a od poslední povodně prošel jen nejnnutnějšími opravami.

Litoměřický biskup poukázal na to, jak potřebná je souměřitelnost mezi lidmi, zvláště když jsou vystaveni nebezpečí. Jako příklad toho, že katolická církev nestojí při živelných katastrofách stranou, ale je od počátku v centru dění a pomáhá, zmínil to, že Biskupství litoměřické nabídlo v loňském roce evakovaným náhradní přechodné ubytování v prostorách bývalého kněžského semináře v Litoměřicích, kde našli zázemí i záchranáři.

Připomněl také zkušenost litoměřické diecéze s povodněmi v roce 2010, kdy velká voda zasáhla severní Čechy. Tehdy na jeho prosebný dopis zareagoval papež Benedikt XVI. a poslal na sever Čech finanční dar pro postižené ve výši 25.000 €. Jeho dar byl rozdělen mezi potřebné prostřednictvím Diecézní charity Litoměřice.

Obětavou práci a pomoc hasičů, kteří při povodni v loňském roce na Litoměřicku a Podřipsku zasahovali nebo se podíleli na likvidaci povodňových škod, mapuje kniha fotografií „Povodně na Litoměřicku 2013“ fotoreportéra Regionálního Deníku Karla Pecha. Prostřednictvím apoštolského nuncia Mons. Leanza zamířila tato obrazová publikace do Říma. Její autor se ji rozhodl věnovat Svatému otci proto, aby papež viděl, v jakém rozsahu byla oblast Litoměřicka, kam poslal svůj dar, velkou vodou postižena a jak dramaticky tato povodeň zasáhla do života zdejších lidí. Kniha byla slavnostně představena v pátek 6. června při zahájení Hasičských slavností v Litoměřicích. Požehnal ji biskup Jan Baxant.

Jana Michálková

Fotogalerie na straně 23

Slavnost Božího Těla

Slavnost Božího těla na Horním náměstí v Jablonci nad Nisou – u kostela Nejsvětějšího srdce Ježíšova – se konala 22. června 2014.

Karel Vogt, Jablonec nad Nisou

Pouť mládeže počtrnácté

Poslední kusy oblečení z pouti se suší na věšáku a já usedám ke stolu, abych zaznamenala, jaká ta letošní pouť z Hrádku nad Nisou do Chorušic vlastně byla.

Vše začalo zahajovací mší svatou v Hrádku nad Nisou, kterou celebroval otec biskup Jan Baxant. Spolu s ním jsme pak usedli k hojně vystrojenému stolu na místní faře a občerstvili se i stravou pro tělo. Následoval seznamovací program, při kterém se některým poutníkům jména a jejich majitelé spíše zamožili. Nezbyvalo nám než věřit organizátorům, že vtipná hra měla být motivací na podrobnější seznámení během našeho putování. Nechybělo ani vysvětlení některých pojmů poutnického slangu a uvedení poutnických pravidel, která se postupem času vybrousila do dnešní podoby.

Ani letošní pouť nezůstala bez ústředního tématu, jež se neslo celou poutí a nad kterým jsme se mohli zamýšlet. Letos jím byla „rodina dnes“. Už v kázání otce biskupa jsme si uvědomili, že rodina nejsou pouze naši příbuzní, ale že za rodinu můžeme považovat i lidi ze širšího okolí. Během putování jsme se zamýšleli nad tím, kdo vlastně rodinu tvoří (člověk – Boží obraz), nad vlastními rodinami, nad darem těla

a intimním spojením muže a ženy a nad mateřstvím a otcovstvím. O své zkušenosti se přijeli podělit i manželé Růžičkovi z Krupky, díky! Krom putování, modlitby, silentia, tématéek a diskuzí jsme měli možnost vyjít ze své zóny bezpečí a slanit pár skal.

Pouť se povedla, a tak nezbyvá poděkovat lidem, kteří tomu svou ochotou a dílem pomohli. Dík patří nejen duchovním a organizátorům, ale i farnostem, které nás vřele přijaly a pohostily. Díky těm, kteří s námi putovali v modlitbě!

A tak mi nezbyvá, než se těšit na další pouť, která tradičně otevře prázdninový čas. Těším se i na tebe, neznámý i známý poutníku, ať už s námi vyrazíš po svých, nebo nás budeš doprovázet v modlitbách.

Anežka Hanzlíková, foto Filip Landa

Trasa: Hrádek nad Nisou – Jablonec v Podještědí – Mimoň – Getsemanská zahrada u Břehyně – Bělá pod Bezdězem – Chorušice – Nebužely (30. 6. – 6. 7. 2014)

Pouť v číslech: 14. ročník, 6 dní, cca 30 poutníků, 3 kněží a nějací po cestě, 7 mší, 101 km, 72 chlebů, 2 kytary, neznámý počet puchýřů a nepočítaně pozitivních účinků poutě.

Kde nově naladíte TV Noe?

Televizi Noe můžete od 1. července 2014 naladit také v pozemním digitálním vysílání v regionální síti 8, která poskytuje signál pro všechna krajská města a jejich okolí. Celkové pokrytí multiplexu 8 poskytne signál pro více než 53 % obyvatel České republiky.

Televize Noe se rozhodla vstoupit do MUX 8 a vedle stávajících oblastí s pozemním digitálním vysíláním bude nově pozemně šířena také v Karlových Varech, Ústí nad La-

bem, Hradci Králové, Pardubicích, Brně a Olomouci a jejich okolí.

Pro příjem programu TV Noe ve vyjmenovaných oblastech stačí nechat automatické vyhledávání nových programů. Pokud to nepomůže, je dobré obrátit se na servisního technika pro montáže antén a satelitu.

V bytových domech, kde jsou rozvody společných televizních antén, je potřeba žádat správce domu o zařazení programu TV Noe do nabídky.

Petr Kudela, TV Noe

Na Velehradě se setkají nemocniční kaplani

Ve dnech 29. září – 2. října 2014 se na Velehradě uskuteční další, již desáté formačně vzdělávací setkání pastoračních pracovníků ve zdravotnických a sociálních službách. Akce, kterou pořádá Katolická asociace nemocničních kaplanů v České republice, nabídne účastníkům duchovní obnovu a odborný program naplněný přednáškami i diskuzemi.

Setkání je primárně určeno nemocničním kaplanům a zájemcům o tuto službu, zvaní jsou však rovněž dobrovolníci v pastorační péči. Program nabídne nejprve jednodenní duchovní obnovu a poté dvoudenní odborný program, věnovaný vybraným tématům z pastorace a spirituality nemocných a religionistiky. Ten bude obsahovat přednášky, zprávy o poskytování pastorační péče v zahraničí, diskuze apod.

Přihlásit se je možné do 15. 9. 2014 na adresu:

sekretariat.kank@seznam.cz

Více informací na

<http://kaplan-nemocnice.cz/>

Zita Havlenová, nemocniční kaplanka a členka výboru KANK v ČR

R. I. P.

Zemřela sestra Zdislávka Marie Terezie Legnerová

Ve středu 18. června 2014 zemřela ve věku nedožitých 86 let a po 51 letech zasvěceného života sestra Marie Terezie Legnerová, dlouholetá představená Dila blažené Zdislavy.

Rozloučení se zesnulou se konalo v úterý 24. června 2014 při zádušní mši svatě dne v kapli sv. Rafaela v Charitním domově na Moravci. Mše svatá za spásu její duše probíhala v odpoledních hodinách v děkanském kostele Všech svatých v Litoměřicích, poté bylo tělo zemřelé uloženo do rodinné hrobky sester Dila blažené Zdislavy na Městském hřbitově v Litoměřicích.

Malá vzpomínka na velkou ženu

V těchto dnech se moje myšlenky vrací k naší nedávno zemřelé sestře Marii Terezii od Dítěte Je-

žíše Legnerové. Malá, nenápadná žena, která svůj život darovala Bohu a službě bližním. Pocházela ze zemědělské početné rodiny ze Skalska v okrese Mladá Boleslav. Vypravovala mi, že její tatínek si považoval za čest, že jedno z jeho dětí si vybral Pán Ježíš ke své službě. Uměla pracovat na poli, jezdit s povozem, všechny venkovské práce. Do našeho společenství vstoupila 30. září 1949 a přesně za rok skládala první sliby, doživotní sliby složila 23. ledna 1953, zemřela 18. června 2014.

Patří k zakladatelské generaci našeho společenství, znala dr. Bernardina Skácela i dr. Veselou, prošla formací v Holýšově a v Hradci u Stoda a pak zakotvila po celý život v Litoměřicích. Pracovala jako sestra na chirurgickém oddělení. V Charitním domově Zdislava v Litoměřicích denně obcházela všechny obyvatele, s láskou tam dochovala mnoho kněžů, mnoho duší připravila na setkání s Pánem. Celá se rozdávala, rozdávala sebe a rozdávala i peníze. Měla ráda mladé lidi a děti, smysl pro humor, snažila se o radostného ducha až do poslední chvíle.

Měla jsem ji ráda od první chvíle a velmi jsme si rozuměli, ačkoliv nás dělila velká věková vzdálenost a různost povah. Měla jemné a něžné srdce, velké srdce pro všechny. Nikdy jsem se jí nebála svěřit se svými duchovními zápasy, pokusenými, těžkostmi. Vim, že se modlila, hodně modlila, abych duchovně dozrála. Měla dar rozlišování, velmi uctívala Ducha svatého a pokaždé mi připomínala, ať ho vzývám. Nikdy nezapomněla na můj svátek a narozeniny, slavila totiž svátky a narozeniny všech sester. Kolik lásky jsme od ní všichni přijímali!

V prosinci roku 2012 mi volala, že už nemůže být dále představenou, že jí ubývá síla a že mě prosí, abych nastoupila službu místo ní. Telefonát mě zastihl v autě, musela jsem zastavit a znovu říci Pánu své ano na cestě křížové. Sestry mě pak krátce nato zvolily v řádných vobách. Až dnes vidím, jaké to bylo moudré rozhodnutí. Ještě téměř dva roky mi pomáhala radou, pomocí, zkušenostmi a především modlitbou a obětovaným utrpením. Modlila se po celé hodiny za to, aby nám Pán Bůh poslal nové mladé sestry.

Ježíši, má lásko, důvěřuji ti, opakovala v posledních chvílích života. Měla radost, že jsem za ní často jezdila, že se mohla se všemi svými drahými rozloučit, i s otcem Antonínem, naším spirituálem. Odpro-

šovala jsem ji za to, že jsem tolikrát zranila její dobré srdce, ale ona mi řekla, že nikdy a že ví, jak ji mám ráda. Slíbila mi, že mi bude pomáhat. Láska smrtí nekončí a matky, zvláště duchovní matky, na své děti nikdy nezapomínají.

Sestřičko, radujte se z Pánovy blízkosti a přimlouvajte se za nás!

Vaše vděčná sestra Bernadetta
s. Lenka Bernadetta Nezbedová DBZ

Zemřel jezuita P. Josef Cukr

Ve věku 97 let zemřel ve čtvrtek 26. června 2014 P. Josef Cukr SJ, politický vězeň nacismu i komunismu, dlouholetý duchovní správce Bohosudova na Teplickou a v posledních letech člen jezuitské komunity na Velehradě. Rozloučení se zesnulým se konalo ve středu 2. července při mši svaté od 15 hodin ve velehradské bazilice. Poté bylo jeho tělo uloženo do řádového hrobu na zdejších hřbitově.

P. Josef Cukr se narodil 2. ledna 1917 v Boršicích na Moravském Slovácku a vyrůstal v nedalekém mlýně. Po maturitě na velehradském gymnáziu vstoupil v roce 1936 do jezuitského noviciátu v Benešově, kde absolvoval i filozofická studia, která ukončil v roce 1941. Poté působil rok na Velehradě. Po dvou letech teologických studií v Praze byl zatčen za odposlouchávání porad gestapa a předávání těchto informací odboji. Část trestu strávil v pankrácké věznici a část v koncentračním táboře Terezín. Teologická studia dokončil v Anglii na Heythrop College, kde byl 12. září 1946 vysvěcen na kněze.

Po návratu do vlasti byl poslán obnovit gymnázium v Bohosudově, o jehož chod se staral až do roku 1949. Během třetí probace na Hostýně byl v roce 1950 stejně jako všichni řeholníci zatčen a internován. Vojnu strávil v letech 1950–1952 v Pomocných technických praporech. Během této služby byl zatčen a odsouzen k jedenácti letům vězení. Seznam míst, kde byl vězněn a nuceně pracoval, obsahuje všechny těžké věznice jako Mírov, Pankrác, Jáchymov, Kartouzy a Leopoldov. Po velké amnestii v květnu 1960 odešel na Slovácko, kde pracoval jako skladník v Huštěnovicích u Úherského Hradiště. Když mu byla v roce 1968 umožněna kněžská služba, vrátil se do Bohosudova k bazilice Panny Marie. Slavné sliby složil dne 15. srpna 1969 v kostele sv. Ignáce v Praze. V Bohosudově působil jako duchovní správce až do konce komunismu. Díky němu zde

v této době nezanklo poutní místo.

V těchto dvaceti letech opravil nejen bohosudovskou baziliku, ale i dalších deset kostelů v okolí. Po odchodu sovětských vojsk z objektu bohosudovského gymnázia převzal budovy, obnovil zde gymnázium a inicioval zřízení základní školy. V milovaném Bohosudově působil dalších jedenáct let a v září 2001 odešel na Velehrad. Zde žil v jezuitské komunitě a vypomáhal v duchovní správě. Ve čtvrtek 26. června 2014 před třetí hodinou odpoledne odevzdal svou duši Pánu.

P. Josef Cukr se stal nositelem medaile Za zásluhy I. třídy, kterou mu v roce 1999 udělil prezident Václav Havel, a od října 2006 čestným občanem města Krupky, jehož součástí je Bohosudov.

Jiří Gračka, Arcibiskupství olomoucké

Zemřel R.D. Benno Rössler

Ve věku 83 let zemřel v neděli 20. července 2014 kněz litoměřické diecéze R.D. Benno Rössler, emeritní farář v Bořislavi.

Benno Rössler se narodil 5. května 1931 v Jablonci nad Nisou. V letech 1954–1958 studoval Cyrilometodějskou bohosloveckou fakultu v Litoměřicích a 29. června 1958 přijal kněžské svěcení.

Nejprve působil jako kaplan v Turnově a v Mostě, od roku 1961 byl jmenován administrátorem v Trmicích a excurrando administrátorem farností Předlice, Stebno a Řehlovice. V letech 1965–1978 působil jako administrátor ve farnosti Jilové u Děčína a excurrando ve farnostech Libouchec, Krásný Les, Petrovice a Tisá, od roku 1978 jako administrátor děkanství v Děčíně a excurrando ve farnostech Arnoltice, Hřensko, Huntířov, Růžová, Nebočady a Těchlovice. Od 1. února 1990 byl ustanoven farářem v Bořislavi a excurrando administrátorem farnosti Žim. Dne 1. září 2012 byl na vlastní žádost uvolněn z duchovní správy a odešel do kněžského domova ve Staré Boleslavi, kde zemřel zaopatřen svatými svátostmi 20. července 2014.

Pohřební mši svatou sloužil litoměřický biskup Mons. Jan Baxant 28. července 2014 v kostele Nanebevzetí Panny Marie ve Staré Boleslavi, po obřadu bylo tělo zesnulého převezeno do Jablonce nad Nisou a zde uloženo do rodinného hrobu na místním hřbitově.

Miloslav Marek

Rozhovor s R.D. Benno Rösslerem jsme zveřejnili ve Zdislavě 06/2011.

Msgre. František Demel

Loni proběhlo v diecézi několik zajímavých výročí. Velká pozornost byla právem věnována úmrtí biskupa Webera. Připomenout si však zasluží i další z významných osobností naší diecéze. Právě v loňském roce tomu bylo 190 let, kdy se narodil bývalý generální vikář František Demel. Na svět přišel v pátek 31. října roku 1823 v obci Kololec u Třebenic v č.p. 4 jako nejmladší ze šesti synů rychtáře Jana Demela (v některých matrikách se uvádí Deymel) a jeho ženy Alžběty. O Františkově dětství není nic známo, v pramenech se objevuje až v roce 1844, kdy nastoupil do prvního ročníku v litoměřickém biskupském semináři. Studium úspěšně zakončil v revolučním roce 1848, když byl 4. července vysvěcen na kněze litoměřickým biskupem Augustinem Bartolomějem Hillem. O dva měsíce později se stal kaplanem v trebenickém kostele Narození Panny Marie. Ve své službě se zřejmě osvědčil, protože biskup jej po čtyřletém působení v Třebenicích povolal k sobě jako osobního sekretáře a ceremoniáře. A tím jeho církevní kariéra teprve začala.

Demel se staral o biskupovu korespondenci a při bohoslužbách dohlížel na správné pořadí úkonů. Přestože v této době neměl farnost ani oltář, a nemohl tedy vybírat poplatky za jednotlivé výkony, obdržel od papeže Pia IX. v roce 1858 povolení provozovat mše u všech oltářů v litoměřickém dómu. Rok poté už navíc zastával funkci biskupského notáře. Když v roce 1865 zemřel biskup Hille (nahradil jej Augustin Pavel Vahala, který byl biskupem v letech 1866–1877, po něm následoval Ludvík Frind 1879–1881), Demel coby sekretář skončil. Téměř okamžitě byl na vlastní žádost jmenován kanovníkem (až bude služebně nejstarším, stane se kanovníkem seniorem) a držitelem II. koenig-

seggovského kanonikátu (od roku 1880 pak schleinitzovského, který byl výnosnější). Kanonikát byl církevní status pro významné členy kléru, který jim zajišťoval příjmy. Názvy jednotlivých kanonikátů byly obvykle odvozeny od jmen svých zakladatelů a donátorů. V litoměřické diecézi jich bylo v Demelově době pět: královský, koenigseggovský I. a koenigseggovský II, cejnoviánský a schleinitzovský. Dále ještě existovala prebenda pro děkana kapituly, který sice nedržel kanonikát, ale stál v čele kanovníků.

Ve stejném roce, kdy přijal kanonikát, začal Demel současně pracovat ve funkci přisedícího konzistoře (biskupského úřadu, který měl a má na starosti správu diecéze) a synodálního examinátora v kněžském semináři. Působil také v biskupské komisi pro tzv. malý seminář (gymnázium) v Bohosudově, který připravoval mladé chlapce na budoucí studium v kněžském semináři. Zde se stal roku 1873 poradcem a posléze i správcem. Ač byl o deset a více let mladší než jeho kolegové, v následujících letech získával další funkce. V roce 1877 byl jmenován konzistorním kancléřem, čímž dostal na starost vyřizování veškeré úřední korespondence. Etabloval se také u církevního soudu, nejprve byl soudním přisedícím a od roku 1890 jeho předsedou.

O Demelových kvalitách jistě svědčí i fakt, že po smrti biskupa Frinda v roce 1881 byl pověřen spravováním diecéze z pozice kapitulního vikáře, a to až do zvolení nového biskupa, kterým se stal o rok později Emanuel Jan Křtitel Schöbel. Za věrnou službu Bohu jej 24. dubna 1888 jmenoval papež Lev XIII. papežským prelátem, což ho opravňovalo používat titul monsignore. Absolutním vrcholem v Demelově církevní dráze však byl rok 1890. Jednak byl tehdy

(viz výše) zvolen předsedou církevního soudu, ale daleko podstatnějším bylo jeho jmenování generálním vikářem. Od toho okamžiku zastával druhý nejvyšší úřad v celé diecézi (po biskupovi) a byl biskupovým zástupcem ve správních záležitostech. Ve všech svých funkcích setrval až do roku 1899, kdy, patrně pro pokročilý věk, většinu z nich opustil a zůstal pouze kanovníkem seniorem, synodálním examinátorem a biskupským notářem.

Byť byl Demel Čech, údajně se snažil v dobách největších národnostních třenic, které byly v jazykově velmi smíšené diecézi víc než patrné, jednat s Čechy a Němci stejně. Na druhé straně je prokazatelné, že dokázal podpořit čistě nacionální zájmy české strany. Kupříkladu v roce 1871 byl jedním ze zakládajících členů Občanské záložny v Třebenicích, která vznikla především kvůli hospodářské podpoře rozvoje českého podnikání na jazykové hranici. Ani po odchodu do Litoměřic nezapomínal na trebenickou duchovní správu, kostelu věnoval několik kasulí (mešní roucha) a pluviálů (pláště používané při některých obřadech, jako jsou křty, pohřby nebo svatby).

Životní pouť Františka Demela se uzavřela v Litoměřicích druhý svátek vánoční roku 1900. Během 48 let působení na litoměřickém biskupství dokázal projít takřka všemi funkcemi, které v té době bylo možno obsadit, čímž se nesmazatelně zapsal do dějin diecéze.

Ke vzniku tohoto článku významně přispěli cennými připomínkami Mgr. Daniela Brokešová a Mgr. Martin Barus. Oběma právem náleží velký dík.

Vítězslav Lisec, pracovník
Státního oblastního archivu v Litoměřicích

Jak jsem se učil být farářem III. První týden ve službě

Nastal den stěhování. Každý z nás by měl jednou opustit svůj rodný krb. I Písmo svaté nás k tomu vybízí: „... proto opustí muž či žena své rodiče...“ A to nejen pro manželský svazek, ale také pro svůj život, pro své poslání, které začínáme.

Sobota. Se svými bratry jsem naložil něco nezbytného nábytku, nějaké knihy, ale také peřin a lůžkovin. Tatínek, coby řemeslník, mne vybavil vším možným náradím, protože to budu jistě potřebovat. K mé výbavě mi dal také novou záchodovou mísu a sourozence poučil, jak ji instalovat.

Napsali jste...

Zároveň se na mne obrátil a řekl: „Přece nebudeš chodit na prkýnko.“ Matka zamáčkla slzy a Praga V3S zaburácela. Vyšli jsme se na cestu.

Fara v Kostomlatech nad Labem byla prázdná a my se pustili do stěhování. Vše jsme nanosili do jedné větší místnosti a trochu zkultivovali pro provizorní bydlení. Bratři se pustili do vybudování WC, byť prozatím suchého, ale přece nebudu chodit na prkýnko.

Neděle, mše svatá s uvítáním. Družička v bílém s básničkou a kytičkou přednesla vítací řeč. Byla až z Lysé nad Labem, místní děvčátka nebyla. Dokonce i věřící byli posháněni z okolních farností, abych se nelekl, že kostel je liduprázdný. Při mši svaté jsem vystoupil na kazatelnu a ohnivě kázal o svatém Bartolomějovi, který jako velký mučedník oslovoval pohany, kteří ho za jeho křesťanské myšlenky stáhli z kůže. Z kůže mě nestáhli, ale po určitém čase mi to připomněli. Potom na mě čekalo auto značky Spartak. Jeho majitel upracovanou a mozolnatou rukou uklízel narychlo sedačky, které nesly zbytky po převážení jehňátek, a já usedl v nové klerice.

Vojenská základna ruských vojsk v Milovicích působila jako malá vesnice. Lidí bylo nepatrně, ale v celém vojenském areálu byla stotisícová armáda vyzbrojená tanky a letadly. Lidé v kostele bylo poskrovnu. Na faře dožívala stará hospodyně s mladým kostelníkem-služebníkem, skutečně věrným a užitečným. Ještě před kostelem mi sdělili, že jsem jejich hostem na obědě. Hostinec Modrá hvězda, který mi byl doporučen pro svou lacinost, jsem tentokrát minul.

V pondělí jsem byl s panem adminis-

trátorem Václavem Hlouchem z Nymburka představen panu církevnímu tajemníkovi. Zázitek!

Byl jsem jím poučen, že státní souhlas, který mi strana a vláda propůjčuje, je něco výjimečného ze strany socialistického zřízení. Proto také jejich představitelé a pracující lid věří, že tuto jejich důvěru nezklamou. Dále jsem pak byl předveden před okresního soudruha tajemníka a zároveň prvního tajemníka KSČ z Nymburka. Měl zářivě červenou kravatu, černý oblek, značně vysoké holé čelo a rudé tváře. Abych nezapomněl, na krku mu visel mohutný zlatý řetěz a medaile. Protože jsem nikdy nic podobného neviděl, napadaly mě různé myšlenky. Ze by to byl nějaký sportovec s olympijskou medailí, anebo obecní pámbůh, před kterým se musí přinejmenším pokleknout a placku mu políbit? Slib věrnosti socialistickému zřízení jsem slavnostně složil a podepsal.

V úterý jsem nakoupil všechno potřebné k malování. Složil jsem si malířskou čepici a na faře jsem se pustil do prozatímního bílení. Stejně mě čeká ještě elektrická instalace, vodovodní řad, odpady, dlažba, stavba koupelny a podobně.

Ve středu jsem začal působit také v nymburském krematoriu. Střídali jsme se tři kněží. Nymburský odjel na dovolenou, takže mě ani nevedl. Druhý pan farář měl pondělí a pátek a na mě zbyla středa. Začínalo se v devět hodin. Po šesti katolických obřadech a jednom pohřbu, které se střídaly po půlhodině, jsem nasedl na kolo a ujížděl do šest kilometrů vzdálených Kostomlat. Uši mi hořely a v mysli bubnovala různá svědeckví o zemřelých předcích, která mi pozůstali pět minut před obřadem sdělovali. Zesnulého jsem doprovodil slovem a modlitbou. Mluvil jsem a mluvil, až jsem nevěděl vůbec, co mluvím.

V pátek jsem si vzal sváteční oblek, kolárek, kněžský dekret a jel jsem do nedaleké Lysé nad Labem, zase na kole. Těch devět kilometrů krásnou polabskou krajinou mě provázela zpěv ptáků, vyprávěli mě bažanti a koroptvičky, pole voněla obilím a chlebem, takže cesta rychle utekla a já stál před děkanstvím. Zazvonil jsem a slečna pana vikáře mě přivítala milými slovy: „Jé, to jste nový velebníček, to zůstanete na oběd.“ Poděkoval jsem a představil se nejdůstojněji panu vikáři, který mi neopomněl připomenout, že jsem se přistěhoval v sobotu a jdu se představit až po týden. Odešli jsme do kostela, před oltářem Nejsvětější svátosti jsem vyznal nicejsko-cařihradské vyznání víry. Vkleče mi dal přečíst jakousi

přísahu, že se odříkám všech bludů a že budu s horlivostí hlásat Evangelium a předávat ho mladým generacím. Dále pak že budu poslušen svých představených. Políbil jsem i předložený na ruce prsten a dostal jsem políbení pokoje. A zároveň jsem byl požádán o novokněžské pozhennání. To ale pan vikář klečel zase přede mnou. Oběd byl jistě znamenitý, protože si z něho nic nepamatuji.

Týden byl pryč a začal nový.

WV

(další ze vzpomínek jednoho z kněží naší diecéze)

Přeshraniční spolupráce probíhá i v létě

I v letních měsících pokračují přeshraniční akce Oblastní charity Most.

V polovině června byla mostecká charita partnerem v přeshraničním projektu, jehož prezentace proběhla v „Muzeu na denním světle“ ve Schwarzbach. V krásné krajině saského Rochlicka s řekou Muldou a červeným porphyrem, který ji tu zdobí doslova na každém kroku, bylo prezentováno celé spektrum charitních činností a panely, letáky i drobné výrobky klientů z našich zařízení se těšily značnému zájmu. V tomto případě se jedná o dlouholeté kontakty s Muldentálským spolkem umění intarzie v Sörnzig, který byl i nositelem projektu, v němž je úcta a láska k uvědomělé lidské činnosti, přírodě a odkazu předků povýšena na poslání každého člověka.

V červenci zahajujeme projekt „Děti poznávají saské Krušnohoří“, kdy se děti z charitních nízkoprahových klubů seznamují s přírodou, historií a tradicemi na opačné straně Krušných hor. Jde o vzdělávací projekt, který rozšiřuje obzor dětem ze sociálně slabých rodin a vyvrcholí koncem prázdnin jednodenním pobytem v obci Gahlenz, nacházející se téměř na hřebenech našeho společného pohorí, kde jeho účastníci mj. navštíví vesnické muzeum, dílny krušnohorského řezbářství a poznají i nové kamarády. Partnerský domovský spolek Gahlenz a tamní církevní obec jsou na reciproční návštěvu do Mostu a Oseka pozvány v září.

S Lidovou solidaritou Freiberg bude i v této době pokračováno v péči o aktualizaci Sociálního atlasu Euroregio-

nu Krušnohoří, který je české i německé veřejnosti k dispozici na webových stránkách tohoto sdružení a který mapuje sociální služby a zařízení celého česko-saského příhraničí. Pracovní setkání se uskuteční ve Flöha.

Začátkem srpna se delegace Oblastní charity Most zúčastní výročního setkání německých rodáků okresu Most v bavorském Erlangen. Akce s tradičním názvem Slavnost Panny Marie Sněžné má silný duchovní rozměr. Letos bude současně i 65. výročí, kdy toto univerzitní město převzalo nad našimi rodáky kmetrovství. Součástí bohatého programu je vždy i slavnostní bohoslužba za porozumění mezi oběma našimi národy a za mír ve světě, které se pravidelně účastní i významné osobnosti bavorského společenského, kulturního i politického života. Partnerství s krajanskou organizací Heimatkreis Brüh je našim příspěvkem k odbourávání nežádoucích bariér minulosti a porozumění mezi národy.

Brigita Janovská, OCH Most

Misijní tábor chudých rodin

Na padesát účastníků s sebou vzaly sestry Misionářky lásky z Prahy a vydaly se s nimi od 12. do 19. července 2014 do Bozkova u Semil. Kromě dobrovolníků z Česka i Polska, kteří pomáhali s vedením programu, na tábor přijeli lidé, o které se sestry v Praze starají nebo jsou jim podle potřeby nablízku. Tito lidé pocházejí často ze sociálně slabších a chudých rodin a sami by si

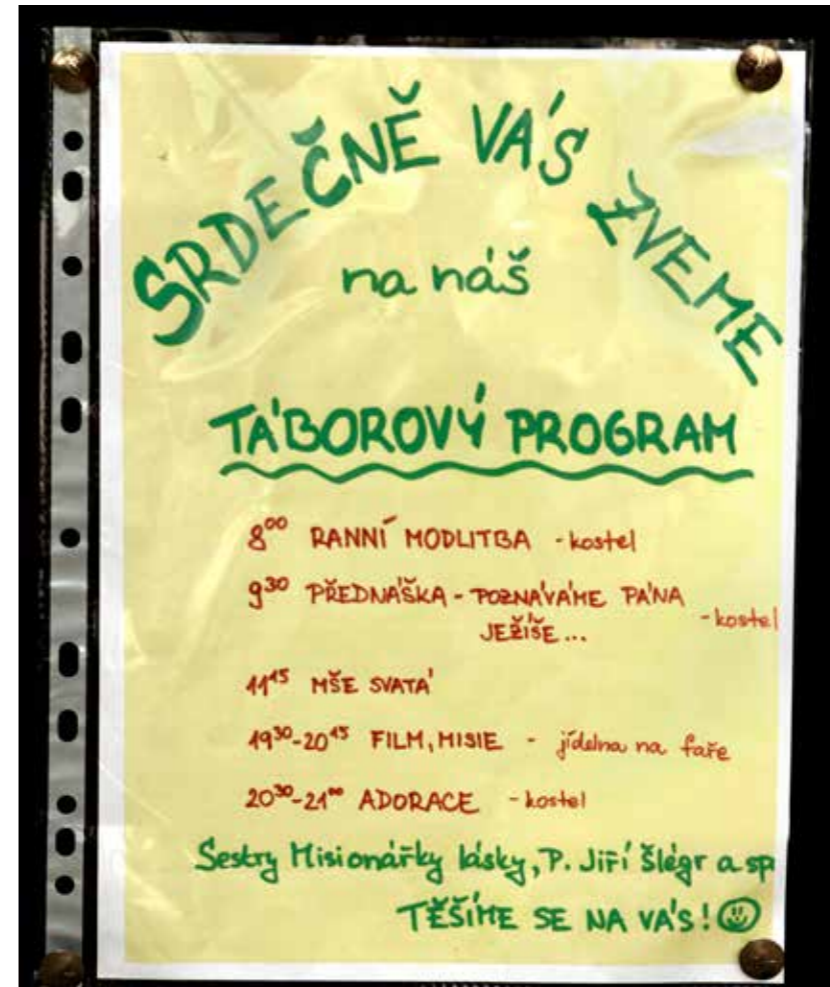
žádný tábor či prázdninový pobyt dovolit nemohli.

Na každodenním programu byla ranní modlitba, přednáška na téma Poznáváme Pána Ježíše, mše svatá a večerní adorace, to vše ve zdejším poutním kostele Navštívení Panny Marie, Královny hor. Nechyběla ani práce ve skupinkách, hry pro děti, výlety do krásné přírody a večerní misijní videoprojekce na místní faře u Misionářů Matky Boží lasaletské, kde byli všichni ubytováni. Duchovní program pomáhal zajišťovat P. Jiří Šlégr, národní ředitel Papežských misijních děl (PMD) pro Českou republiku, a dva bohoslovci.

Velkou radostí bylo např. i to, že řada chudých rodin, které jsou přes rok v péči sester Matky Terezy, se v minulém roce rozhodla, že založí Misijní klubko pro své děti a bude podle svých možností pomáhat potřebným v misiích. V misijním duchu probíhal i tento tábor. Přítomní se dozvídali o životě patronů misí, svatém Pavlu a dalších svatých.

P. Jiří Šlégr, www.missio.cz

Duchovní obnova v Jiřetíně

Sestry Kongregace Dcer Božské Lásky vás zvou na duchovní obnovy, které budou probíhat od září do prosince letošního roku v Jiřetíně pod Jedlovou. Duchovní obnovy jsou určeny všem zájemcům.

10. – 12. 9. 2014

téma: „Čtnosti a neřesti“
exercitátor: P. Pavel Koudelka SJ
začátek – středa: obědem 12.00 hod;
konec – pátek: obědem 12.00 hod.
cena: 830 Kč

18. – 21. 9. 2014

téma: „Život v církvi Kristově“
exercitátor: J.M. can. ICLic. Martin Davídek
začátek – čtvrtek: večerí 18.00 hod;
konec – neděle: obědem 12.00 hod.
cena: 1 140 Kč
Přihlášky do 11. 9. 2014

13. – 16. 11. 2014

téma: „Svatost smíření jako cesta ke svobodě“
exercitátor: R.D. ICLic. Radek Vašínek
začátek – čtvrtek: večerí 18.00 hod;
konec – neděle: obědem 12.00 hod.
cena: 1 140 Kč
Přihlášky do 6. 11. 2014

20. – 23. 11. 2014

téma: „Kristus – Král života“
exercitátor: R.D. ICLic. Pavel Andrš
začátek – čtvrtek: večerí 18.00 hod.;
konec – neděle: 12.00 hod. obědem
cena: 1 140 Kč
Přihlášky do 13. 11. 2014

11. – 14. 12. 2014

téma: „Život v církvi Kristově“
exercitátor: J.M. can. ICLic. Martin Davídek
začátek – čtvrtek: večerí 18.00 hod;
konec – neděle: obědem 12.00 hod.
cena: 1 140 Kč
Přihlášky do 4. 12. 2014

Kontakt

Penzion Kongregace Dcer Božské Lásky
Kláštérní 254
407 56 Jiřetín pod Jedlovou
tel.: (+420) 412 379 350, 739 258 166
e-mail: kdabl.jiretin@volny.cz
<http://mujweb.cz/kdabl.jiretin/>

Povodeň jako taková je živelní katastrofou každé země, na jejímž území k ní dojde. Je náročná nejen pro stát samotný, pro firmy, které zde podnikají, pro zaměstnance, kteří mnohdy přijdou o zdroj obživy, ale především pro rodiny. Pro obyčejné lidi, kteří v záplavových oblastech žijí, budují své domovy, vytvářejí prostředí pro své děti, staré rodiče, vnoučata.

Může se zdát, že rok po této události je vše zapomenuto a všem se život vrátil do „starých kolejí“. Bohužel je to velký omyl lidí žijících v jiných oblastech. Média informacemi o povodních většinou končí měsíc po opadnutí vody a lidé, jejichž domovy touto ničivou situací postiženy nebyly, se dočítají o jiných, mnohdy nepodstatnějších věcech, které plní večerní zprávy televizí, hlavní stránky novin i denních zpráv na internetu. Ani rok po povodních ovšem práce rodin na obnově domovů nekončí.

Práce Diecézní charity Litoměřice při povodních

Prvotním úkolem charity při mimořádné situaci je zajištění ubytování evakuovaných osobám z postižených oblastí. V loňském roce ubytovala Diecézní charita (DCH) Litoměřice ve spolupráci s Farní charitou Litoměřice a Oblastní charitou Ústí nad Labem

Ubytování evakuovaných

191 lidí. Po opadnutí vody začínají v každém zatopeném domě úklidové práce. V této fázi zajišťovala DCH Litoměřice provoz humanitárních skladů v Litoměřicích, Lovosicích a Ústí nad Labem. Do úklidových prací se prostřednictvím charity zapojilo čtyřicet čtyři dobrovolníků.

Humanitární sklad v kostele sv. Ludmily v Litoměřicích

Pomoc dobrovolníků

V červenci nastoupili do postižených oblastí terénní pracovníci, aby vytipovali domácnosti seniorů, rodin s dětmi a lidí se zdravotním postižením či lidí v mimořádně obtížné sociální situaci, poskytl intenzivní psychosociální pomoc a vypracovali návrhy pro pomoc finanční, které schvalovala stanovená komise.

Práce terénní pracovníce Jany Lutišánové

Mezi domácnosti bylo rozděleno celkem šestnáct milionů korun. Diecézní charita také zrealizovala projekt na podporu drobných zemědělců, kdy dvanáct zemědělců obdrželo jednorázovou pomoc ve výši sto tisíc korun. Tato pomoc mohla být zrealizována

člověk má náladu bavit se (a to dosti konkrétně) o neštěstí, které ho postihlo. Říká se „co člověk, to povaha“. A v případě mimořádně náročných životních situací to platí dvojnásob. Je nutný velmi citlivý přístup a empatické jednání. Pracovníci charity jsou v tomto jednání dobře školeni právě pro tyto

První monitoring

díky podpoře jak německé charity Deutsche Caritasverband, která na pomoc litoměřické charity přispěla částkou pět set tisíc eur, tak díky dárcům z České republiky, kteří přispěli čtyřmi miliony třemi sty tisíci korunami, a v neposlední řadě díky farnostem litoměřické diecéze, které v mimořádné celodiecezní sbírce vyhlášené Biskupstvem litoměřickým přispěly na pomoc lidem postiženým povodní částkou pět set tisíc korun.

Jak vypadá práce sociálních pracovníků po povodni?

Obecně se dá říct, že hlavním úkolem je ve vytipovaných domácnostech (tedy domácnostech zatopených povodní, kde žijí lidé spadající do cílových skupin) provést sociální šetření. Jakkoli se tento úkol může zdát jednoduchý, není. Ne každý člověk si chce pustit do zatopeného domu cizí lidi. Ne každý

situace. „Vzhledem k tomu, že jsme v jednotlivých lokalitách pracovali půl roku, byla práce čím dál jednodušší. Byla jsme „ta děvčata od charity“. Lidé si mezi sebou řekli, kde jsme byli, co jsme chtěli a že se snažíme pomoci,“ říká Bc. Jana Lutišánová, terénní pracovníce. „Byly i výjimky. Asi dvě. Domácnosti, do kterých jsme se za celý půlrok nedostali. Jednalo se o starší obyvatele, žijící o samotě. Je to škoda, ale vlastně to chápu. V jejich situaci bych také nikomu cizímu neotevřela. Ani letáčky a vzkazy ve schránce nepomohly, ale nikoho nutit nemůžeme,“ dodala.

„Zase naopak byly domácnosti, kam jsme se opakovaně a rádi vraceli. Poskytování psychosociálních služeb bylo individuální dle potřeby. Byli lidé, kteří nás vyhlíželi a už z dálky na nás volali, ať jdeme, na „slovíčko“. Ze začátku to bylo náročné. K slzám nebylo daleko, často jsem měla i já co dělat. Ale postupem času byly odchody už o úsměvech a pozitivních plánech do budoucna. Už jsme se neloučili slovy „ať už to hlavně nikdy znovu nepřijde“, ale „a tady budu mít novou linku a až přijдете příště, tak vám uvařím bezvadné kafe“,“ vzpomíná další z terénních pracovníček charity.

Rodina Mikynových z Českých Kopist zažila ve svém domě první povodeň. Jejich situace je o to obtížnější, že paní Mikynová, matka osmiletého syna, je čekatelkou na transplantaci ledviny. Třikrát týdně jezdí na dialýzu do nemocnice, její zdravotní stav nedovoluje plné nasazení do běžných každodenních činností. K jejich domu náleží hospodářské budovy, původně využívané pro chov zvířat. Pan Mikyna v květnu roku 2013 opustil po deseti letech své zaměstnání, jelikož mu jeho zaměstnavatel od ledna nevyplatil mzdu, rodina byla tedy již několik měsíců bez hlavních příjmů a povodeň celou situaci více než zkomplikovala.

Při první návštěvě této domácnosti terénními pracovníci vyprávěl pan Mikyna: „Už je to podruhé. Poprvé tu žili moji prarodiče, sice jsem tu pomáhal, ale netýkalo se mě to tak, jako teď. Sice jsme osobní věci a malý nábytek stihli s kamarády přesunout na půdu, ale větší kusy nábytku ne. Po celou dobu jsem byl v domě. Kánoji jsem dojel až do obýváku. Zůstalo nás ve vesnici asi deset chlapů jako domobrana. Hlíдали jsme vesnici. Občas sem i v noci přijížděly lodky. Co tu

Foto Martin Mikyna

chtěly, nevím, ale uhlídali jsme to. Když voda opadla, jen jsem tu stál, s hlavou v dlaních. Nevěděl jsem, kde začít. Ve stodole se propadl strop s uskladněnými trámy. Dům byl plný bahna, všude ležely kusy nábytku, který už zachránit nešel. Najednou se tu objevilo šest chlapů, prý ze Zábřehu. S úsměvem na rtech mě pozdravili a zeptali se, kde mají začít. To bylo jako dar z nebes. Měl jsem pocit, že se mi to jenom zdá. Za jeden den udělali práce... Já bych to dělal měsíc. Moc mi pomohli.“

Pan Mikyna je zručný řemeslník, spoustu práce na domě udělal sám, další s pomocí kamarádů. I tak trvala rekonstrukce nutná pro návrat manželky a syna do domu několik měsíců. „Malovat budu až příští rok. Teď to nemá cenu, zdi jsou pořád vlhké,“ říká při poslední návštěvě pracovníce charity v prosinci 2013. Díky finanční podpoře charity mohla rodina zakoupit nábytek do obývacího pokoje, o nějž při povodni nenávratně přišla.

Jak již bylo zmíněno v úvodu, práce nekončí ani letos. Jedni budou malovat, další s větší rekonstrukcí budou teprve začínat. Jiní plánují nové bydlení mimo záplavové oblasti, někteří už mají téměř hotovo a těší se na „normální“ léto.

Připravila Miroslava Holemá,
DCH Litoměřice

Foto: archiv DCH Litoměřice

Charita hledá dobrovolníky

Diecézní charita Litoměřice hledá nové dobrovolníky do odborného dobrovolnického týmu, kteří budou pomáhat při povodních a jiných mimořádných událostech.

Odborný dobrovolnický tým je již sestaven, stále však není kapacita naplněna. „Potřebujeme více členů, abychom byli v pohotovosti v každou dobu a vzájemně se mohli zastupovat,“ uvedla Veronika Vedejová, koordinátorka dobrovolníků DCH Litoměřice.

Charita potřebuje lidi fyzicky i psychicky zdatné, kteří budou ochotni pomoci v případě mimořádných událostí a věnují svůj čas na pomoc postiženým lidem. Těmto lidem charita zajistí školení, očkování, veškeré vybavení a v případě povolání do služby také stravu a ubytování. Člen týmu by měl být domluven se zaměstnavatelem, že v případě povodní či jiné mimořádné události bude uvolněn na 1 - 10 dní. Délka pomoci je na samotném dobrovolníkovi.

Kdo by se chtěl stát ve výjimečných situacích členem povodňového týmu (muž i žena), je starší 18 let, chce získat nové zkušenosti a zároveň předat ty své pro lepší pomoc obyvatelům Litoměřic, může se hlásit v Dobrovolnickém centru Diecézní charity Litoměřice

e-mailem: dobrovolnici@dchltm.cz,
nebo na telefonech: 734 435 168 a 416 531 361.

Edith Kroupová, DCH Litoměřice

NAKLADATELSTVÍ A KNIHKUPECTVÍ PAULÍNKY

On-line knihkupectví: www.paulinky.cz
Objednávky: objednavky@paulinky.cz
Jungmannovo náměstí 18
110 00 Praha 1
Tel: (+420) 224 818 757

Liturgický kalendář 2015

Praktické vydání na cesty nebo k vložení do velkých pracovních diářů či vašich biblí. Jedna stránka tj. jeden týden. Dny jsou barevně odlišeny podle liturgického období. Obsahuje modlitby na přímluvy evangelistů a vysvětlení jejich symbolů a také popis metody lectio divina.

Brož, 64 str, 48 Kč

Kapesní diář a tzv. velký diář ujdou rovněž během léta.

Jedeme v tom spolu

Umíš v tom chodit i po svatbě?

Kateřina Šťastná

Autorka vede čtenářky předchozího dílu k prvním krůčkům v manželství. Nabízí odpovědi na praktické otázky i na takové, které zůstávají mnohdy nevyřešeny. Její zkušenost je obohacena svědectvím mnoha dalších novomanželů i novomanželů.

Brož, 94 str, 135 Kč

Chlapec, který se stal papežem

Fabiola Garza

Příběh svatého Jana Pavla II.

Ilustrovaná kniha pro nejmenší čtenáře, která přibližuje postavu nového světce, papeže Jana Pavla II, od jeho dětství až po odpověď kardinálům v konkláve.

64 str, plnobarevná velkoformátová kniha, 149 Kč

Síla modlitby teenagera

Stormie Omartianová

Autorka se dotýká všech základních problémů teenagerů a svůj text prokládá autentickými výroky teenagerů, s nimiž dlouhodobě pracovala.

Brož, 240 str, 199 Kč

S Bohem na cestách

Modlitby nejen na prázdniny

Knižka obsahuje modlitby a zamyšlení pro dny volna, cestování, poznávání i na brigádu, žalmy pro různé příležitosti, zcela originální litanie poutníka, blahoslavenství a běda turistů, prosby o dary Ducha svatého na dovolenou a další. Malý formát zaručuje, že může být vždy po ruce pro toho, kdo ani v čase volna nechce zapomenout na Boha.

Formát do kapsy, hodně fotografií, 35 Kč

Opět platí nabídka knih na letní akce: 20 Kč za knihu kdo se dříve ozve, dostane více možností na výběr. Uvádějte věk dětí/mládeže.

- 1) osobně si musíte knihy vyzvednout v Praze ve skladu, anebo si objednat jakoukoliv knihu v našem e-shopu, a tím zaplatit také poštovné. Do poznámky v objednávce pak napište, že prosíte přidat knihy navíc;
 - 2) dát symbolický příspěvek (200 Kč za balíček 10 knih, to je minimum), který bude použit na poštovné do věznic, dětských domovů nebo pro brigádníky „bezdromovce“;
 - 3) šití dobré jméno nakladatelství a sester paulínek
- Nabídka platí do odvolání.

Pozn: Ohledně uyzvednutí knih ve skladu, napište na:

nakladatelstvi@paulinky.cz

Pro symbolický příspěvek použijte účet našeho řeholního domu u UniCreditBank: 6026310311/2700

Pozvánky

Výstava Josef Führih (1800–1876): Z Chrastavy do Vídně, Liberec, 19. 6. – 14. 9. 2014

Oblastní galerie Liberec (Masarykova 723/14). Otevírací doba: úterý–středa a pátek–neděle 10.00–17.00 hodin, čtvrtek 10.00–19.00 hodin; mimo pondělí. Josef Führih se narodil v Chrastavě. Stal se profesorem vídeňské Akademie výtvarných umění, a byl dokonce povýšen do šlechtického stavu. První monografická výstava zde v Čechách seznamuje diváka s tvorbou a životem tohoto mistra nábožensko-monumentální malby. www.ogl.cz

Kanovnícké nešpory, Litoměřice, 3., 10., 17., 24. a 31. 8. 2014

Katedrála sv. Štěpána, 17.00 hodin. Katedrální kapitula u sv. Štěpána v Litoměřicích zve ke společné modlitbě nešpor, která se koná každou neděli od 17.00 hodin. Všichni zájemci o modlitbu jsou vítáni.

Alois Klar (1763–1833) a péče o nevidomé v Čechách, Rumburk, 2. 8. – 6. 9. 2014

Loreta Rumburk, úterý–sobota od 10.00–17.00 hodin. Putovní výstava o zakladateli péče o nevidomé.

Teplické varhanní léto 2014, Teplice-Šanov, 7. 8. 2014

Kostel sv. Alžběty, 19.00 hodin. VI. ročník koncertního cyklu Teplické varhanní léto. Karol Mossakowski (Polsko) – vítěz hudební soutěže Pražského jara 2013. Benefiční hudební festival, výtěžek z festivalových koncertů bude věnován na opravu kostela, především varhan.

Poutní slavnost ke cti sv. Vavřince, Dlouhý Most, 9. 8. 2014

Kostel sv. Vavřince, 10.00 hodin. Slavnostní poutní mše svatá. Během celého dne po mši svaté budou na návsi poutové atrakce. www.farmost-dlouhymost.cz

Hudební festival Srbská Kamenice 2014, Srbská Kamenice, 9. 8. 2014

Kostel sv. Václava, 16.00 hodin. Barbara Pazourová – harfa (Česká filharmonie), Lucie Čistecská – flétna.

Varhanní duchovní hudba 2014, Filipov, 10. 8. 2014

Bazilika minor Panny Marie Pomocnice křesťanů, 14.00 hodin. VIII. ročník mezinárodního varhanního festivalu Varhanní duchovní hudba Filipov 2014. Hans Georg Reinertz – varhany (Belgie).

Poutní mše svatá, Březina nad Jizerou, 10. 8. 2014

Kostel sv. Vavřince, 15.00 hodin. Poutní mše svatá. www.dekanstvimh.cz

Poutní mše sv. ke cti Panny Marie, Mariánské Radčice, 13. 8. 2014

Poutní kostel Panny Marie Bolestné, 16.00 hodin. Vždy 13. dne v měsíci se koná pěší pouť po obnovené poutní cestě z blízkého Oseka do Mariánských Radčic: sraz zájemců je ve 14.00 hodin před bývalým priorátem oseckého kláštera. Následně se v 16.00 hodin v poutním kostele v Mariánských Radčicích slaví poutní mše svatá. www.maria-ratschitz.de

Pravidelná oslava sv. Anežky České, Doksany, 13. 8. 2014

Klášteřínský kostel Narození Panny Marie, 18.00 hodin. Na přímluvu sv. Anežky se modlíme za duchovní obrodu našeho národa, za církev i na úmysly jednotlivých poutníků. www.klasterdoksany.cz

Koncert flašinetářů, Liberec, 13. 8. 2014

Kostel sv. Kříže (Malé nám.), 19.00 hodin. V. ročník mezinárodního festivalu Liberecký flašinetář. Koncert klasických skladeb v podání flašinetářů. Akce je pokračováním velmi úspěšného vystoupení v minulém roce. Program festivalu na www.arcidekanstvi-lbc.cz.

Poutní slavnost Nanebevzetí Panny Marie, Most, 15. 8. 2014

Kostel Nanebevzetí Panny Marie, 18.00 hodin. Poutní slavnost, slavnostní mše svatá.

Koncert Scholy Gregorians Pragensis, Krásná Lípa, 15. 8. 2014

Kostel sv. Máří Magdalény, 19.00 hodin. Schola Gregoriana Pragensis – Rosa mystica (Mariánská úcta ve středověkých Čechách). Tzv. „starý fond“ gregoriánského chorálu z karolínské doby v kontrastu s repertoriem českých mariánských zpěvů pozdního středověku. www.gregoriana.cz

Varhanní maraton, hrad Valdštejn, 16. 8. 2014

Kostel sv. Jana Nepomuckého (hrad Valdštejn), 10.00, 11.30, 13.00, 14.30 a 16.00 hodin. Varhanní koncerty po celý den. Radek Rejšek a absolventi varhanických kurzů při Arcibiskupství pražském. Mgr. Radek Rejšek – český hudebník, hudební skladatel, režisér, redaktor, pedagog. Je diecézním organologem a kampanologem Biskupství litoměřického.

Poutní mše svatá, Solec, 16. 8. 2014

Kostel Nanebevzetí Panny Marie, 15.00 hodin. Kostel bude pro veřejnost otevřen od 13.00 hodin, následující program: 13.30 hodin – modlitba sv. růžence, 14.00 hodin – mariánské rozjímání, tentokrát na téma „Slyš, Izrael“ (Dt 6,4-9), 15.00 hodin – poutní mše svatá. Jste srdečně zváni! www.solec.wz.cz

Hudební festival Srbská Kamenice 2014, Srbská Kamenice, 16. 8. 2014

Kostel sv. Václava, 16.00 hodin. Musica per Cinque (dechový kvintet). www.festivalsrbska.cz

Poutní mše svatá ke cti Panny Marie, Chomutov, 17. 8. 2014

Kostel Nanebevzetí Panny Marie, 10.00 hodin. Slavnostní poutní mše svatá. www.farmostchomutov.cz

Pouť k Panně Marii Královně hor, Bozkov, 17. 8. 2014

Kostel Navštívení Panny Marie, 10.00 hodin. Mše svatá v 8.00 hodin a hlavní mše svatá v 10.00 hodin.

Poutní slavnost Nanebevzetí Panny Marie, Dolní Ročov, 17. 8. 2014

Kostel Nanebevzetí Panny Marie, 10.00 hodin. Poutní slavnost od 10.00 hodin, pobožnost k Panně Marii

a svátostně požehnaní ve 14.00 hodin. Autobus z Loun bude přistaven na Suzdalském náměstí v 8.45 hodin, odjezd v 9.00 hodin. Zastávky: Tyršovo náměstí, Na Foukalce, Domov seniorů. Odjezd zpět ve 12.00 hodin. Část lounské farnosti volí tradičně formu pěší pouti, všichni zájemci jsou zváni.

Poutní mše svatá, Raspenava, 17. 8. 2014

Kostel Nanebevzetí Panny Marie, 10.30 hodin. Poutní mše svatá, hlavním celebrantem bude soudce Metropolitaního církevního soudu v Praze P. doc. JUDr. Stanislav Příbyl, ThD. Liturgii zpěvem doprovodí členové Svatotomášského sboru z Prahy.

Varhanní duchovní hudba 2014, Filipov, 17. 8. 2014

Bazilika minor Panny Marie Pomocnice křesťanů, 14.00 hodin. VIII. ročník mezinárodního varhanního festivalu Varhanní duchovní hudba Filipov 2014. David di Fiore – varhany (USA).

Poutní mše svatá, Mohelnice nad Jizerou, 17. 8. 2014

Kostel Nanebevzetí Panny Marie, 15.00 hodin. Poutní mše svatá. www.dekanstvimh.cz

Cyklus letních koncertů Mělník 2014, Mělník, 17. 8. 2014

Kostel Čtrnácti sv. pomocníků (kapucínský), 16.00 hodin. Marie Fajtová – soprán a Robert Hugo – cembalo, varhany. Dobrovolně vstupné je vaším příspěvkem na projekt obnovy varhan. www.moosmelnik.cz

Mariánské hudební rozjímání, Nový Bor, 17. 8. 2014

Kostel Nanebevzetí Panny Marie, 17.00 hodin. Koncert pro varhany a hoboj. Zazní skladby „Ave Maria“ od různých autorů.

Večerní prohlídky při svíčkách, Rumburk, 19. a 26. 8. 2014

Loreta a kostel sv. Vavřince, 20.00 hodin. Komentovaná setkání s historií za doprovodu duchovních písní a varhan. Prohlídka loretánské kaple, ambitu, kaple Svatých schodů a kostela sv. Vavřince. Rezervace na: tel: (+420) 604 555 922, e-mail: loreta.rumburk@seznam.cz. www.loretarumburk.cz

Hudební festival Srbská Kamenice 2014, Srbská Kamenice, 23. 8. 2014

Kostel sv. Václava, 16.00 hodin. XX. Mezinárodní hudební festival Srbská Kamenice 2014. Friedwart Dittmann – violoncello (D) a Martin Knauer – kontrabas (D) (sólovioloncellisté Staatskapelle Dresden).

Poutní mše svatá, Čečelice, 23. 8. 2014

Kostel sv. Havla, 17.00 hodin. Poutní mše svatá – sv. Rocha.

Koncert Bohemia Cantat 2014, Liberec, 23. 8. 2014

Kostel sv. Kříže (Malé nám.), 20.00 hodin. Bohemia Cantat je nesoutěžní festival sborového zpěvu určený jednotlivým zpěvákům i sborům. Koncert je výsledkem práce ateliérů různého hudebního zaměření, do nichž se zájemci o zpěv přihlásili a kde pod vedením špičkových sbormistrů nastudovali krátký program.

Pěší pouť ke sv. Bartolomějovi, Raspenava – Hrádek nad Nisou, 24. 8. 2014

O svátku sv. Bartoloměje, apoštola, vyjdou poutníci časně ráno od raspenavské fary (přibližně ve 2.30 hodin), cestou modlitba růžence. V Hrádku nad Nisou (v kostele sv. Bartoloměje) začíná poutní mše svatá v 10.00 hodin. Tato pěší pouť se koná podruhé.

Bartolomějská pouť, Hrádek nad Nisou, 24. 8. 2014

Kostel sv. Bartoloměje, 10.00 hodin. Poutní mše svatá. V 9.00 hodin odhalení opravené drobné sakrální památky v Dolní Suché u Chotyně a v 18.50 hodin žehnutí nové vlajky a znaku města. www.hradek.eu

Poutní mše svatá ke cti sv. Bartoloměje, Bílenec, 24. 8. 2014

Kostel sv. Bartoloměje, 11.30 hodin. Poutní mše svatá.

Varhanní duchovní hudba 2014, Filipov, 24. 8. 2014

Bazilika minor Panny Marie Pomocnice křesťanů, 14.00 hodin. VIII. ročník festivalu Varhanní duchovní hudba Filipov 2014. Michal Bártek – varhany (Francie/ČR), Vladimír Kiseljov – malba (ČR).

Varhanní maraton Saské Švýcarsko 2014, Děčín, Chlumec, Teplice, Osek, 25. 8. 2014

Varhanní maraton Saské Švýcarsko 2014 (20. – 25. 8. 2014). Celkem 42 koncertů v Saském Švýcarsku a České republice. Interpret: Matthias Grünert. Pondělí 25. 8. 2014: 10.00 hodin – Děčín, kostel sv. Václava a Blažeje; 11.00 hodin – Děčín, kostel Povýšení sv. Kříže; 14.00 hodin – Chlumec, kostel sv. Havla; 15.30 hodin – Teplice-Šanov, kostel sv. Alžběty Uherské; 17.00 hodin – Osek, klášterní kostel Nanebevzetí P. Marie. www.orgelarena.de/saechsisheschweiz2014

Litoměřické varhanní léto 2014, Litoměřice, 27. 8. 2014

Katedrála sv. Štěpána, 19.00 hodin. XXIV. ročník mezinárodního hudebního festivalu. Petr Rajnoha – varhany (ČR) a Stadlerovo klarinetové kvarteto: Aleš Pavlorek – klarinet (ČR), Svetoslav Točev – klarinet, es klarinet (ČR), Igor Františák – klarinet, basetový roh (ČR) a Jiří Masný – basklarinet (ČR). www.varhanni-leto.cz

Teplické varhanní léto 2014, Teplice-Šanov, 28. 8. 2014

Kostel sv. Alžběty, 19.00 hodin. VI. ročník koncertního cyklu Teplické varhanní léto. Jan Kalfus (Česko). Benefiční hudební festival, výtěžek z festivalových koncertů bude věnován na opravu kostela, především varhan.

Přednáška o hanychovských varhanách, Liberec-Hanychov, 30. 8. 2014

Kostel sv. Bonifáce, 18.00 hodin. Přednáška Mgr. Radka Rejška, diecézního organologa, o hanychovských varhanách a jejich rejstřících spojená s varhanním koncertem. www.kostel-hanychov.webnode.cz

Pouť ke cti sv. Jiljí, Nebužely, 31. 8. 2014

Kostel sv. Jiljí, 9.00 hodin. Pouť ke cti sv. Jiljí.

Svatojilská poutní mše svatá, Bečov, 31. 8. 2014

Kostel sv. Jiljí, 11.00 hodin. Poutní mše svatá.

Nabídka

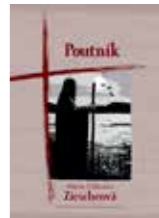

Karmelitánské nakladatelství

Karmelitánské nakladatelství • Thákurova 3, 160 00 Praha 6
www.kna.cz • On-line knihkupectví: www.ikarmel.cz
Objednávky: zasilky@kna.cz, tel: (+420) 384 420 295

Poutník

Maria Calasanz Ziescheová

K vůdčím osobnostem duchovních dějin 8. století patří biskup Pirmin (685–753), hlavní postava knihy Poutník. Doba je plná válek a násilí, takže jeho mise jsou nesnadné a nebezpečné. Kamkoli však na svých častých cestách přijde, chce jen jediné: postavit lidem přibytky a přinášet jim zvěst o Bohu.

Brož, 269 str, 249 Kč

Beránek

Jan Twardowski

Knihy pro děti. Další příběhy k prvnímu svatému přijímání, které navazují na úspěšný titul Poklad. Váz, 108 str, 159 Kč

Supermatce řekni sbohem

Rob Parsons

Autor se snaží předat poselství, které shrnul ze zkušeností mnohých žen. Jde mu hlavně o to, aby maminkám nadlehčil břemeno neúměrných nároků na sebe sama a na dokonalé zvládnání nesourodých životních rolí.

Brož, 104 str, 149 Kč

O šťastné rodině

Jaro Křivohlavý

Odborník na rodinné vztahy se snaží rodině pomoci zaujmout k problémům a těžkostem v soužití nadějnější postoj, aby nepropadala panice ani katastrofickému myšlení, a učí ji tvořivým způsobem zvládat změny.

Brož, 96 str, 99 Kč

Výstup na horu manželství

Elias Vella

Podněty pro duchovně zdravější manželský život od známého exercitátora a kazatele původem z Malty.

Brož, 192 str, 199 Kč

Život Marty Robinové

Bernard Peyroux

Nejllepší životopis významné francouzské mystičky 20. století z pera postulatorka její kauzy blahořečení.

Váz, 344 str, 279 Kč

Proprium Křest Páně, Teplice, 31. 8. 2014

Kostel sv. Jana Křtitele, 9.00 hodin. Nullum miraculum: Proprium Křest Páně. Nullum miraculum je komorní pěvecký ansámbl, který se specializuje na vokální hudbu starších slohových období. V autentickém podání interpretuje gregoriánský chorál, hudbu vrcholné renesance a raného baroka, příležitostně se pouští také do skladeb mladších, včetně soudobých. Mužské obsazení všech hlasů navazuje na starou církevní tradici a jeho speciifický zvuk je pro dnešního posluchače atraktivním zpestřením. www.trautzl.eu/boreae-cantores

Diecézní setkání hnutí Modlitby matek pro litoměřickou diecézi, Liberec, 20. 9. 2014

Zveme všechny maminky i babičky na diecézní setkání hnutí Modlitby matek, které se koná v sobotu 20. září 2014 v Liberci. Setkání bude probíhat v budově arciděkanství v Liberci (Kostelní 9/7).

Program:
15.00 hodin – setkání s koordinátorkami MM
16.00 hodin – společná modlitba matek, společné pohoštění, diskuze
18.00 hodin – mše svatá

Bližší informace: Jolana Těmínová, mob: (+420) 724 171 369; hnutí Modlitby matek: www.modlitbymatek.cz

Mariánská úcta v Podbezdězí, Bělá pod Bezdězem, 5. 8. – 30. 9. 2014

Muzeum v Bělé pod Bezdězem připravilo tematický cyklus dvou výstav, který se zaměřuje na nejruznější projevy mariánské úcty a zbožnosti v krajině Podbezdězí. Tento cyklus je věnován památce nedávno zesnulého bělského faráře Jana Nepomuka Jiříštěho.

První výstava: **Mariánská úcta v Podbezdězí** – probíhá v prostorách bývalého augustiniánského kláštera každou středu od 13.00 do 16.00 hodin. Představeny jsou zde jednotlivé památky zdejšího kraje, které mají blízký vztah k mariánské zbožnosti.

Druhá výstava: **Mariánská úcta v Podbezdězí, Poutě a poutnictví** – otevřena je v prostorách muzea do konce září 2014, a to denně mimo pondělí. Věnována je zejména slavným mariánským poutím v tomto regionu. Kromě řady devocionálií, votivních darů, dárků z poutí a dalších mariánských památek lidové zbožnosti je zde představen např. devoční obraz P. Marie Bezdězské z bělského kostela Povýšení sv. Kříže.

Rok rodininy

Národní pouť rodin

29. – 30. srpna 2014 • areál zámku ve Žďáru nad Sázavou

Národní pouť rodin se koná u příležitosti 20. výročí Mezinárodního roku rodiny. Jejím cílem je vzájemně se sdílet, inspirovat a přispět k odvěze prohlubovat společenství církve, které je stálým místem pozvání pro všechny.

Program:

29. srpna

18.00 hodin – mše svatá v poutním kostele sv. Jana Nepomuckého na Zelené hoře, doprovází sbor Svatopluk, následuje Nikodémova noc (adorace, svátost smíření, duchovní rozhovory)

19.00 hodin – koncert na nádvoří zámku – hudební skupina Profesionálové

30. srpna

9.30 hodin – ranní duchovní slovo P. Vojtěcha Kodeta O.Carm.

10.30 hodin – pontifikální mše svatá, hlavní celebrant pražský arcibiskup kardinál Dominik Duka OP

12.00 hodin – program na pódiu, zámeckých nádvořích a zahradě (př. houslový koncert, biblická zahrada, výtvarné dílničky, program pro mládež, přednášky, komentovaná prohlídka baziliky, adorace s komunitou Emmanuel, interaktivní výstava pro rodiny atd.)

15.30 hodin – zakončení poutě, závěrečná modlitba, požehnání

16.00 hodin – procesí do poutního kostela na Zelené hoře

Vstup do všech muzeí v areálu zámku včetně Zelené hory zdarma. K obědu je možné zakoupit si produkty z místních rodinných farem. Před zahájením programu a po jeho ukončení bude mezi nádražím a areálem zámku jezdit kyvadlová doprava. Zajištěno zázemí pro maminky s kojenci. Akci můžete podpořit příspěvkem na účet č. 4010046676/6800, variabilní symbol 780.

www.narodnipooutrocin.cz

Z díře Mons. Jana Baxanta

- 2. 8. 14.00 hod. Mariánská pouť, Klokočka u Mnichova Hradiště
- 17. 8. 10.00 hod. Pastorační návštěva, Vilémov
- 23. 8. 10.00 hod. Pastorační návštěva – žehnání zvonů, Merboltice
- 24. 8. 9.00 hod. Pastorační návštěva – bířmování, Jiřetín pod Jedlovou
- 30. 8. Celonárodní pouť rodin, Žďár nad Sázavou
- 31. 8. 16.00 hod. Žehnání kaple, Bukovina

Studio Štěpán

Aktuálně

Na téma **restituce církevního majetku** hovoří generální vikář litoměřické diecéze **P. ThLic. Stanislav Příbyl CSsR** a jeho hosté.
Vysílání: **12. srpna ve 22.00 hodin**, repríza pořadu: **18. srpna v 9.30 hodin**.

Novinky

Modlitba večerních chval
Modlitba večerních chval ze studia Štěpán – živé vysílání. Každé druhé pondělí ve 21.05 hodin (tj. 11. srpna a 25. srpna)
Zájemci o společnou modlitbu se mohou hlásit u Vlasty Klekerové:
mob: (+420) 723 276 479,
e-mail: klekerova@proglas.cz
Polední modlitba Anděl Páně
Polední modlitba Anděl Páně ze studia Štěpán – živé vysílání. Pravidelně každou středu.

Pravidelné živé vysílání bohoslužeb
Děkanský kostel Všech svatých v Litoměřicích, každou 3. neděli v měsíci od 9.00 hodin.

Archiv pořadů

Pořady Studia Štěpán naleznete v archivu vysílání Radia Proglas:
www.proglas.cz/audioarchiv.html

Studio Štěpán na Facebooku

Studio Štěpán naleznete i na Facebooku:
<https://www.facebook.com/studiostepan>

Objednávky Zdislavy

elektronicky
zdislava@dltm.cz
poštou

Zdislava, Biskupství litoměřické
Dómské náměstí 9/9, 412 88 Litoměřice

telefonicky

na číslech (+420) 416 707 535-6

www.dltm.cz

Dar papeže Františka

Papež František poslal do litoměřické diecéze finanční dar jako výpomoc nejpotřebnějším, kteří se ocitli v nouzi způsobené loňskou ničivou povodní. Dar Svatého otce byl těmto lidem předán za přítomnosti apoštolského nuncia v České republice arcibiskupa Mons. Giuseppe Leanza, diecézního biskupa Mons. Jana Baxanta a představitelů obcí Mlékojedy, Počaply a Křešice na Litoměřicku v úterý 10. června 2014 odpoledne v biskupské rezidenci v Litoměřicích.

Foto: Karel Pech

K textu na straně 12. Fotogalerie na www.dltm.cz

Na snímku zleva: apoštolský nuncius Mons. Giuseppe Leanza a litoměřický biskup Mons. Jan Baxant s obdarovanými.

Váza s květinami

Signováno Weenix (Weening) Johanis 1717, olejomalba na plátně.
Obraz v roce 2011 restaurovala akad. mal. Eva Votočková.

